

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2003 - 44 pàgines
Sessió ordinària del dia 27 de juny del 2003

El dia 27 de juny del 2003, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 31/2003, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluisa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Miquel Alís Font per trobar-se en la sessió del Consell d'Europa, del Sr. Guillem Valdés Alemany per trobar-se fora del país, del Sr. Josep Areny Fitó per motius familiars i del Sr. Patrick García Ricart.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Mireia Mestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem, doncs, directament a l'únic punt de l'ordre del dia.

Només comentar que s'han afegit al llistat de preguntes inicials cinc preguntes que han obtingut el caràcter d'urgents, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que passaran, doncs, a formular-se en primer lloc segons l'ordre d'entrada.

Se us distribuïran en aquests moments.

Passem, doncs, a la primera pregunta amb caràcter urgent.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa als actes vandàlics durant la revetlla de Sant Joan, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 690-A i publicada en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Malauradament, després de les festivitats de Sant Joan, hem pogut constatar la consumació de diversos actes vandàlics dispersos en totes les parròquies, però més eminents pel que sembla a Andorra la Vella i que en concret han afectat mobiliari urbà i a serveis radicats a la Plaça del Poble d'Andorra la Vella.

Per aquests fets sembla també que el Comú d'Andorra la Vella -i ignorem si d'altres- han portat denúncia davant dels serveis de Policia del Principat.

Aquests esdeveniments ens tornen a recordar que en data 15 d'octubre del 2002, aquest mateix conseller efectuava una pregunta de control al Govern relativa als actes vandàlics que varen tenir lloc l'any passat, aquest cop al Parc Central.

Aquella pregunta s'iniciava però reprement les paraules de la Fiscalia General en l'obertura de l'any judicial, la qual alertava en el seu informe

anual de l'elevat nivell de violència i agressions gratuïtes que es constata sobretot en els sectors més joves de la nostra societat.

En aquella ocasió, pensant no únicament en mesures repressives sinó també preventives, es pretenia mitjançant la pregunta sensibilitzar al Govern per a què estimulés programes d'educació cívica i es dotés de les infraestructures escaients necessàries en virtut del desplegament de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, ja que en moltes ocasions són els adolescents els protagonistes d'aquests actes. En aquest sentit doncs, es reclamava l'assignació d'un centre on els menors internats en el règim tancat en virtut de l'article 47 de la Llei qualificada i concretament de les mesures disciplinàries establertes en dita Llei, poguessin realitzar les seves activitats i en definitiva romandre-hi i complir la pena.

Avui, havent tornat a constatar, doncs, la presència de grups que efectuen actes vandàlics, ens preocupen les mesures de caràcter preventiu que hauria de prendre el Servei de Policia davant d'actes o festivitats que estimulen o potencien almenys el brot d'actituds violentes i destrosses, la majoria d'ocasions, de dependències públiques o mobiliari urbà però també, saber quines actuacions ha portat el Govern a terme per tal de procedir al desenvolupament d'aquelles infraestructures previstes ja en l'article 47 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors invocada.

Volem recordar que en la sessió ordinària de control del Govern del dia 24 d'octubre del 2002, el Ministeri d'Interior reconeixia que no existia cap centre especialitzat que donés satisfacció a les previsions del referit article 47 de dita Llei qualificada de la jurisdicció de menors i reconeixia també que no es podia defugir la responsabilitat de millorar les instal·lacions i adaptar-les a tal efecte.

Així doncs la pregunta que ara formulem al M. I. Govern és a fi de saber: en primer lloc quins treballs i iniciatives s'han dut a terme d'ençà la formulació de la pregunta el dia 24 d'octubre del 2002 en relació al desenvolupament de les estructures necessàries per a donar satisfacció als requisits establerts per l'article 47 de la Llei qualificada de la jurisdicció dels menors? Saber quins mecanismes de prevenció adopta el Servei de Policia per mandat de Govern o del ministeri concernit, davant de festivitats assenyalades com és la festa de Sant Joan i si en aquesta

ocasió s'havia previst algun desplegament policial especial, ja que en definitiva, som conscients que es produeixen brots d'actes vandàlics i actituds violentes per determinats grups marginals de la nostra societat, en dies com aquests? Finalment saber si el Govern instarà el Servei de Policia per a què, -i malgrat la dificultat de la investigació-, persegueixi als autors dels actes vandàlics, fins a la seva identificació, per tal que les destrosses i els perjudicis no quedin amb impunitat.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Justícia i Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i referent a la primera pregunta, li diré que en la sessió del Consell General de data 24 d'octubre i arran d'una pregunta ja formulada pel M. I. Conseller Joan Monegal Blasi, el meu predecessor, el Sr. Jordi Visent ja va informar davant d'aquesta Cambra sobre les mesures que el Govern havia pres d'ençà l'aprovació de la Llei qualificada de jurisdicció de menors, així com l'activitat que desenvolupa el departament de menors del Ministeri de Justícia i Interior.

Aquest departament té com a funció principal l'execució de les mesures acordades sempre i en tot cas pel Tribunal de menors, i no poden actuar en cap cas per iniciativa pròpia.

Aquestes mesures, en alguns casos, tenen caràcter disciplinari -com és l'internament-, i en d'altres tenen caràcter educatiu. És important posar de relleu que l'internament en règim tancat és la mesura més dura que pot ser interposada a un menor, ja que comporta una important restricció de drets i una privació de llibertat que per aquest motiu només pot ser aplicada als menors que hagin comès un delicte major sancionat en el Codi penal amb una pena superior als vuit anys de presó. Com vostè ja sap, per sort, aquests casos són molt aïllats en el nostre país.

Pel que fa als treballs i iniciatives d'ençà al mes d'octubre del 2002 s'han dut a terme per desenvolupar les estructures necessàries per donar satisfacció als requisits de l'article 47 de la Llei qualificada de jurisdicció al menor, li puc dir que des del 7 de març d'enguany ja han

començat les obres del Centre Penitenciari en les quals, com també ja se li va informar al mes d'octubre es preveuen unes instal·lacions específiques per a menors delinqüents totalment separades dels presos adults i amb espais per tallers, zones d'esbarjo i patis independents.

Així mateix hem cregut convenient, malgrat que en el futur pròxim, podrem gaudir d'aquestes instal·lacions, iniciar contactes amb els països veïns per a explorar la possibilitat de què en determinades circumstàncies, com per exemple, menors delinqüents que requereixin un tractament mèdic o psiquiàtric especialitzat durant l'internament, o menors amb problemes importants de dependència a les drogues, es pugui comptar amb la col·laboració de centres estrangers més adequats.

Pel que fa a la segona pregunta formulada, l'informo que seguint les meves instruccions i com es fa habitualment amb motiu d'esdeveniments socials, culturals i esportius que apleguen una concentració important de persones, el Servei de Policia preveu uns dispositius especials que es tradueixen en un increment substancial d'efectius a la via pública per garantir sempre la seguretat ciutadana.

En el cas concret de la passada revetlla de Sant Joan, el nombre de patrulles preventives presents a la via pública repartides pels diferents sectors era de sis patrulles -és a dir dotze agents de policia uniformats- més un responsable coordinador que tenia com a missions mantenir l'ordre públic i prevenir la comissió d'actes delictius.

L'experiència d'anys anteriors sobre aquest tipus d'esdeveniments no feia preveure, evidentment, actituds i comportaments tant greus com els que malauradament s'han produït aquest any.

No obstant això el nombre d'efectius policials previstos aquest any era molt superior al dels altres anys i d'aquí es va doblar amb precaució.

Quant a la seva darrera pregunta, i a la tercera, li vull posar de manifest, com vostè ja sap perfectament, que no cal que el Govern insti el Servei de Policia perquè persegueixi els autors d'actes vandàlics ocorreguts ja que sap, que aquest servei, té l'obligació legal -segons l'article 22 del Codi de procediment penal-... quan té el coneixement de què s'ha comès un acte punible, de procedir a la investigació immediata practicant totes les diligències

necessàries per a l'esbrinament dels fets, la identificació i si s'escau la detenció dels autors.

Per conseqüent i per a la seva informació li avanço que des del mateix dia 24 de juny el Servei de Policia va iniciar les oportunes enquestes que continuen a hores d'ara, i evidentment, li puc garantir que realitzarà tots els esforços necessaris perquè els autors d'aquests lamentables actes puguin ser posats al més aviat possible a disposició de la justícia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Monegal?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies.

Primer agrair les explicacions del Sr. ministre.

És evident que la pregunta venia a continuació d'una pregunta del 2 d'octubre del 2002 i, per tant, vaig ser contestat per un altre ministre malgrat que la institució del ministeri és la mateixa, però, era més que tot, la meua pregunta -i en l'apartat primer-, per tal de recordar que hem de tenir una especial sensibilització amb una societat petita com la nostra perquè en comparació i en proporció als actes que estan passant, doncs, evidentment que ens toca molt de prop amb altres societats molt més extenses o més poblades, doncs, és evident que passen més inadvertits, però la nostra no hauria de ser així.

Llavors, amb aquesta finalitat, doncs, ja que volem un sistema repressor, coercitiu, també preventiu, és evident, però malauradament passen aquests fets i quan passen, doncs, s'han de reprimir i tenir les infraestructures adients per poder ser ajustades i les penalitats previstes per la nostra legislació justament a aquestes infraestructures.

Les altres dues parts de la pregunta d'alguna manera vénen a intentar dir el que ja sabem: que la Policia i el Ministeri Fiscal fan les seves feines, però la pretensió des d'aquests consellers d'alguna forma és crear un precedent que la dificultat de la investigació, o encara que es tingui de dilatar aquesta investigació sense grans externs fins el moment en què es puguin identificar aquestes persones, doncs, arribi a un resultat positiu. Per què? Doncs, perquè això crea un precedent dins de la nostra societat,

dins d'aquests teixits més marginals de la nostra societat que veuran que els seus actes no queden amb una impunitat, i el ciutadà també veurà que d'alguna manera l'Estat vetlla per l'ordre públic.

És únicament... la finalitat de la pregunta era bàsicament, doncs, donar notorietat justament a aquesta sensibilitat que jo crec que és compartida per la majoria dels nostres ciutadans.

El Sr. síndic general:

Vol contestar Sr. ministre de Justícia.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com vostè veu des del mes d'octubre fins ara, doncs, bé hi ha diferents oportunitats que s'obren evidentment per fer front a la problemàtica plantejada, i en els actes vandàlics aquests famosos del passat 24, li diré que hi van haver dinou actuacions del Servei d'Ordre de Policia, la darrera d'elles a les quatre de la matinada, o sigui... realment hi va haver un treball intens, el que passa és que evidentment en aquest cas es suposa que, bé, degut als aconeximents també hi havia diferents aspectes que podien propulsar això, però, bé, potser va ser a hores, en alguna altra hora on evidentment no hi havia ambient, joves però, evidentment, s'està intensificant i de ben segur que al més aviat possible s'arribarà als resultats escaients que tots esperem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta al respecte?

Bé, doncs, passem a la segona pregunta amb caràcter urgent.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a l'estatut dels andorrans

residents a Espanya, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 697-A i publicada en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Efectivament tal com diu la pregunta, aquesta és la tercera pregunta en la mateixa línia de preocupació del nostre grup parlamentari.

En les sessions de control del dia 13 de març i 22 de maig ja vam preguntar al Govern sobre quin seria o havia de ser l'estatut dels andorrans que viuen i treballen a Espanya a partir de l'aplicació del trilateral. En una de les respostes que ens va donar el ministre el dia 22 de maig, ens deia que el Tractat trilateral entraria en vigor el dia primer de juliol i que la situació estaria clara en aquell moment.

Per tant, les nostres preguntes avui, la nostra pregunta, és quines gestions hauran de fer a partir de dimarts vinent que és dia primer de juliol els andorrans que viuen a Espanya per regularitzar el seu estatut de residents? I si el Govern els ha informat o no els ha informat d'aquestes gestions que hauran de fer a partir de dimarts vinent.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament el proper dimarts 1 de juliol el Conveni trilateral entre Espanya, França i Andorra relatiu a l'entrada, a la circulació, al sojorn i l'establiment dels seus nacionals entrarà en vigor com diu el seu article 4 i sense perjudici de les altres disposicions del mateix conveni. A partir d'aquesta data les condicions d'establiment aplicades als nacionals andorrans en el territori de l'altra part seran, almenys, tan favorables com les que Espanya i França apliquen als nacionals membres de la Unió

Europea, resultat d'una llarga i fructuosa negociació.

Com ja vaig indicar en les meves anteriors intervencions davant el Consell General, les autoritats competents del Regne d'Espanya han estat treballant en col·laboració amb la nostra diplomàcia perquè les delegacions del Govern en tot el territori de l'Estat espanyol disposin d'instruccions clares en relació a l'aplicació pràctica d'aquest Conveni trilateral abans de la seva entrada en vigor.

Així, doncs, el dilluns d'aquesta setmana vàrem rebre, per tramesa del Ministeri d'Interior espanyol, la circular que aquest ministeri ha redactat i distribuït a les diferents subdelegacions del govern espanyol. És un text de quatre fulls que ja he lliurat per tramesa al Consell General i que indica que: "... els ciutadans andorrans podran sol·licitar i tramitar les seves targetes de residència i targetes de sojorn per a estudiants en el mateix lloc establert per a la sol·licitud i tramitació de les targetes de règim comunitari a cada província espanyola donant-los-hi caràcter prioritari perquè es puguin expedir immediatament si es compleixen els requisits establerts." -això diu la nota.

El lloc on s'ha de fer la gestió és l'oficina per a estrangers comunitaris de les delegacions i subdelegacions del govern espanyol en les províncies respectives. Hi ha tota una llista d'aquestes delegacions i subdelegacions a la pàgina *web* del Ministeri d'Interior espanyol. En la nota s'esmenten les gestions específiques per a cada categoria de resident i, a tall d'exemple, per als treballadors a compte d'altri -com vaig indicar en la darrera sessió de preguntes- és necessari aportar tres fotografies de carnet en color, una còpia del passaport i l'acreditació de la condició de treballador per compte d'altri junt amb l'imprès de sol·licitud de permís de treball i residència degudament complimentat.

Per respondre a la segona pregunta el Govern ha preparat un Avís que sortirà publicat al Butlletí Oficial de la setmana que ve i que indicarà als andorrans que es poden posar en contacte ja sigui pel Ministeri d'Afers Exteriors, o bé amb les nostres ambaixades a Espanya i a França que de manera individualitzada els indicaran els tràmits específics en relació a la categoria de residència que vulguin obtenir.

Es preveu que aquest Avís sigui publicat a la premsa el mateix dia de l'entrada en vigor del Conveni.

També d'una manera més extensa tots els requisits per categoria de residència a Espanya seran publicats a la pàgina *web* del Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, diu el ministre que ha lliurat per tramesa al Consell General aquesta documentació... avui som divendres... -i que diu que la vam rebre dilluns... Avui som divendres -i, almenys, els consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ja sabem, hem parlat moltes vegades, de la llarga distància que hi ha del carrer Prat de la Creu aquí dalt al Tossal- però, som divendres i no hem rebut aquesta nota que el ministre diu que tenia des de dilluns.

Primera constatació en la meva rèplica.

Ens diu que podem mirar la pàgina *web* del Ministeri de l'Interior espanyol... moltes gràcies Sr. ministre.

El Govern ha preparat un Avís que sortirà al BOPA la setmana vinent. El BOPA acostuma a sortir els dimecres i no ens ha dit el Sr. ministre que hi hagi una publicació extraordinària. El dimecres ja estarà en vigor el trilateral.

No ens diu el ministre que tot i que les nostres ambaixades que deuen tenir inscrits als andorrans que viuen i treballen a Espanya i a França s'hagi fet cap gestió per adreçar-se directament a aquests ciutadans andorrans... diu que sortirà al BOPA, al BOPA que es publica a Andorra i que no necessàriament els andorrans que viuen i treballen a Espanya poden llegir, i si estan abonats no el tindran pas aquesta setmana vinent.

Per tant, hem de constatar abans d'entrar en l'apartat de les repreguntes que el dia 1 de juliol que és dimarts els andorrans que viuen i treballen a Espanya no tindran la informació necessària per saber el que han de fer.

Aquesta és la meva rèplica.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors voleu intervenir per contestar?

El Sr. Juli Minoves:

Sí.

A veure! Aquesta nota que hem rebut del ministeri, doncs, dilluns passat, del Ministeri d'Interior espanyol, jo la vaig signar ahir per trametre al Consell. Llavors suposo que si no ha arribat avui deurà arribar el dilluns o el dimarts de la setmana que ve. En tot cas, en aquesta nota hi ha esmentades totes les categories de residència i el que s'ha de fer per cada una, la major difusió avui en dia, doncs, que es pot fer d'aquest tipus d'informació és normalment per a pàgines *webs*. En cap moment he dit que el Sr. parlamentari del Grup Socialdemòcrata hagi de mirar la pàgina *web* ja sigui l'andorrana com la del Ministeri d'Interior espanyol; he dit que es troben i per a informació general a la pàgina *web* del Ministeri d'Interior espanyol totes les oficines i subdelegacions del Govern a Espanya on els andorrans es podran dirigir, i també he indicat de què seran les oficines que tinguin, doncs, règim comunitari, i per exemple, doncs, a Barcelona -que és on tindrem, suposo, una gran part dels casos a Espanya-, fins ara havien d'anar al carrer del Marquès de l'Argentera i després han d'anar al Paseo Juan de Borbón que és on s'expedeixen les targetes comunitàries d'estudiants i on hauran de fer, doncs, molts menys tràmits i molta menys cua.

El que són els tràmits en si, són els tràmits comunitaris. Per tant, ja que el trilateral dóna el tracte comunitari als andorrans per una gran part de les categories, els andorrans ho tindrem relativament fàcil.

El que es faci un Avís al BOPA que informa, doncs, a tota la població de què es posin en contacte amb el Ministeri d'Exteriors o amb les ambaixades corresponents per a tenir la informació corresponent, que és el que fa un andorrà quan està en un país que no és el seu. Si hi ha una delegació andorrana, una ambaixada, normalment es posen en contacte per demanar els tràmits que ha de fer per una cosa o per una altra, i des d'aquí se li ajuda com a qualsevol ciutadà del món quan va a l'exterior a residir, doncs, es posa en contacte amb les delegacions del seu país per poder, doncs, saber el que ha de fer en aquestos casos.

També hem previst una publicació a la premsa el mateix dia 1 de juliol perquè hem vist que el BOPA sortiria un dia després de l'1 de juliol, el 2 de juliol i per prevenir, doncs, el mateix dia que entra en vigor hi hagi la informació a la premsa dels números de telèfon on es poden adreçar els andorrans, hem previst una publicació a la premsa.

Em sembla que es relativament suficient, em sembla que és un text, també, que ha tingut una àmplia difusió i, a més, estem preparant una publicació dels trilaterals en si que sortiran en el decurs del mes de juliol perquè els andorrans el puguin disposar.

Ja vaig dir la darrera vegada que vaig intervenir al Consell sobre aquesta qüestió, que segurament podríem esperar que els primers mesos hi hagi una dificultat d'un costat o d'un altre perquè és un nou conveni com qualsevol conveni de recent aplicació, doncs, hi ha gent que no ho coneixerà tan bé, etc, però, esperem que en dos o tres mesos tot funcionarà tal com ha de funcionar.

En tot cas, estic disposat a respondre qualsevol altra pregunta que tingui aquest Grup Parlamentari Socialdemòcrata o els altres d'aquesta Sala.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Aquest matí hi havia un gran capítol d'agraïments en aquesta Sala, i jo no agrairé al Sr. ministre que estigui disposat a respondre qualsevol altra pregunta perquè és la seva obligació. És a dir, no cal que estigui disposat... és la seva estricta obligació.

La repregunta és la següent: el dia 22 de maig en contesta a una altra pregunta sobre aquesta qüestió el Sr. Juli Minoves, ministre d'Exteriors, deia -i el cito-: "Crec que ens convé que a tots els andorrans sàpiguen abans de l'1 de juliol... -repeteix- abans de l'1 de juliol o, almenys el dia 1 de juliol, què hauran de fer per poder, doncs, treballar a Espanya." I més endavant deia: "Són una sèrie de tràmits que nosaltres intentarem publicar o donar per informació pública abans de l'1 de juliol.". Més

endavant el mateix ministre deia: "El que és molt important és que el dia 1 de juliol els andorrans sàpiguen el que han de fer per treballar a Espanya i així ho sabran -repeteix- així ho sabran. Jo li puc garantir, o almenys per la part que em toca, intentaré que l'1 de juliol tinguem tota la informació necessària a aquest efecte."

Bé, Sr. ministre, vist el que va dir el dia 22 de maig i vist el que ens ha dit avui, hem de constatar que els andorrans que viuen a Espanya el dia 1 de juliol no sabran el que han de fer perquè vostè no haurà fet el que va dir que faria i, per tant, és veritat o no que el dia 1 de juliol vostè encara no haurà explicat als andorrans que viuen i treballen a Espanya el que han de fer?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Affers Exteriors teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

No, això no és així.

Fins i tot aquest matí hem estat parlant amb el ministre de la Presidència de la possibilitat de què es fes una nota de premsa abans de la publicació a la premsa el dia 1 de juliol, és a dir, el dilluns que ve i una compareixença meva junt amb ell el dijous a les rodes de premsa que es fan setmanals per a explicar a la premsa andorrana també tots els tràmits que s'han de fer.

Però, és a dir, tampoc són massa complicats per cada cas de figura, els estudiants, les persones amb activitats no lucratives, els treballadors per compte d'altri, els treballadors per compte propi. Es tracta, normalment, dels impresos de sol·licitud de permís de treball i residència, les tres fotografies en color... -i aprofito, doncs, que hi ha les càmares de televisió en aquesta Sala perquè també dona una àmplia difusió d'aquesta informació-, tres fotografies en color, una còpia del passaport -document vàlid per entrar a Espanya- i la colidació de la condició de treballador o en el seu cas d'estudiant.

Evidentment i tal com ja s'ha debatut moltes vegades -i em sembla que ha estat públic i notori a la premsa d'Andorra- doncs, per l'exercici de les professions lliberals és un cas especial tant pels espanyols i francesos a Andorra com pels andorrans a Espanya i

França, per tant, continua aplicant-se la llei específica que tenim en aquest moment. I, pels empleats del sector públic els nacionals andorrans tindran accés als llocs de treball del sector públic a Espanya en igualtat de condicions que els espanyols, amb l'excepció d'aquelles atribucions que impliquin l'exercici de la sobirania o la participació directa o indirecta en l'exercici de les prerrogatives de potestat pública de l'Estat.

Aquestes són les condicions. No n'hi ha més. Jo, prou voldria donar més explicacions però, em sembla que és públic el que cal fer. Ja, l'última compareixença davant d'aquest Consell General, en l'última vegada que vaig doncs, adreçar una pregunta ja vaig donar a entendre el que hi hauria, hem rebut la nota que vaig dir que...

El Sr. síndic general:

Hauria de concloure Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I, ara farem la publicació, doncs, al BOPA perquè tots els andorrans puguin adreçar-se a l'ambaixada i al ministeri d'Exteriors i pel cas precís que ells tinguin, ja si volen treballar a l'Administració pública espanyola o volen treballar a qualsevol empresa espanyola, puguin saber exactament el que han de fer i a quina oficina s'han d'adreçar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És una repregunta de la repregunta, perquè la repregunta era que el ministre em digués que com és que el dia 22 de maig s'havia compromès a què el dia 1 de juliol tothom ho sabria, i que em contestés si ho havia entès bé que efectivament el dia 1 de juliol no ho sabrien. És clar, ara aquí veiem i quedem garratibats perquè, és clar, diu: "Aprofitant que hi ha les càmares de televisió...", és clar, haurem de creure que tots els andorrans que resideixen a Espanya i a França deuen seguir puntualment les intervencions del ministre per Andorra televisió i,

per tant, així s'hauran assabentat del què hem de fer el primer de juliol.

Tot això és ridícul, senyors! Fa pena tot això, eh?

En tot cas, la roda de premsa... és el dia 3 de juliol aquesta roda de premsa amb la qual augmentarem l'àlbum de fotografies i anirem amb el Sr. ministre de la Presidència a explicar el que s'havia d'explicar abans del dia 1 de juliol.

Per tant, repregunto: el dia 1 de juliol el Sr. ministre haurà enviat als andorrans que viuen a Espanya alguna notificació a casa seva, allà on viuen? No per les càmares de televisió que no poden veure, i no amb una roda de premsa que serà el 3 de juliol. Els hi haurà explicat el que han de fer i a les oficines on han d'anar? O com és evident, i acaba de reconèixer, no els hi haurà explicat i haurà faltat al que es va comprometre el 22 de maig?

El Sr. síndic general:

Per contestar té la paraula el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sr. síndic, gràcies.

Jo tinc el costum d'honorar els meus compromisos.

Em vaig comprometre a informar del que ens donaria com a informació el Ministeri d'Interior espanyol. El dilluns vam rebre aquesta informació, el dimarts va ser festa, ahir vaig signar la carta perquè es trametés al Consell General i s'han pres les disposicions perquè fos publicat al Butlletí Oficial de l'Estat, i perquè es fes un anunci a la premsa, i perquè tot andorrà que vulgui i desitgi conèixer quins són els seus drets a Espanya ho pugui fer a partir del dia 1 de juliol. I, a més li he explicat també de quina manera s'intentaria fer una difusió a la premsa, doncs, andorrana perquè els andorrans puguin tenir-ne coneixement. Estem parlant, també, de no massa casos, estem parlant a Espanya suposo que de vint o trenta casos molts dels quals ja estan en contacte amb la nostra ambaixada i jo personalment a qualsevol andorrà que necessiti ajuda, que trobi dificultats per fer-se-li aplicar el trilateral, em comprometo personalment a què em truqui,

que parli amb mi, i mirarem d'ajudar-lo personalment.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta passem a la següent.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a la presidència de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, amb declaració d'urgència.

Aquesta fou registrada amb el número 698-A i publicada en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

En data 10 d'abril del 2002, en el decurs de la reunió de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost de Seguiment de les Inversions i Desinversions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social vaig demanar si s'havien produït canvis en la política d'inversions de l'entitat. La gestió va ser feta pel senyor síndic i li va ser contestat que no.

A la vista dels resultats negatius que deixava de manifest el balanç del primer semestre, rebut a la tardor de l'any 2002, vaig mostrar el meu desconcert en el si de la Comissió de Finances i Pressupost i vaig fer palesa la necessitat de disposar de més informació, acabant demanant, en la reunió del dia 11 de desembre del 2002, la convocatòria d'una reunió de la Comissió de Seguiment presidida pel síndic.

Havent-se esgotat el període de sessions i no podent reunir la Comissió fins al nou període, al març d'aquest any, el síndic reiterà la seva demanda per via escrita.

La contestació del president del Consell d'Administració de la CASS que va arribar a Casa de la Vall en data 7 de març del 2003, evadint de manera gairebé insultant la pregunta posada, tal com ja vaig manifestar en la reunió

de la Comissió de Seguiment del dia 28 de maig passat, és una autèntica burla tant a la figura del síndic general com a la Comissió de Finances i Pressupost i per tant al propi Consell General, cosa encara més xocant venint d'un antic conseller general.

Resulta, però, que la resposta a la reiterada demanda va ser donada pel cap de Govern en la sessió del dia 13 de març del 2003, responent d'esbiaixada, com de costum, a una pregunta sobre els resultats definitius de l'any 2002.

Tanta dificultat en el moment d'obtenir respostes a preguntes concretes -i, en aquest cas, molt concretes-, tanta opacitat i dilació fan que ens preguntem: i això per què ?

Estem acostumats a esperar, esperarem doncs. Ara bé, en les liquidacions de l'exercici 2002 resten de manifest les xifres negatives quant a la gestió dels fons de pensions així com quines són les entitats financeres on les pèrdues han estat majors, xifres que vénen a corroborar el que ja deixaven de manifest els avenços semestrals.

És doncs evident que el Govern coneixia quin era l'estat dels resultats dels fons de gestió en el moment de nomenar el que seria president del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Troba estètic el Govern que, en les condicions -aquesta és la pregunta- en les condicions esmentades, la presidència de la Caixa Andorrana de Seguretat Social recaigui sobre un alt responsable en servei, de l'entitat financera que més pèrdues ha generat en la gestió dels fons de vellesa?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Primer voldria fer un comentari al Sr. Dallerès sobre la seva afirmació de què responem d'esbiaixada, com de costum... La resposta que es va donar aquell dia de dos pàgines i mitja, si vostè considera que és esbiaixada és la seva opinió però no és la meua, de manera que no li... contradir-li la seva precisió amb la que és meua i és que no és: esbiaixada i sobretot no és: de costum, almenys no voldria que fos de costum ni que vostè tingui aquesta sensació.

Per altra part també he de dir, això sí, que pel que fa a la pregunta podríem entrar aquí en una discussió sobre què han de ser nomenaments estètics i si ens ficariem en un terreny que no és el que ens toca en aquesta casa, almenys el Govern segur que no. I, serà difícil de valorar què es considera estètic i què no. Però, entenc perfectament què vol dir amb la seva pregunta sota aquest bon vestit d'una redacció determinada, però també li he de dir que el nomenament del Sr. president de la CASS va ser fet pel Consell d'Administració, a qui correspon en el qual el Consell d'Administració no solament hi havia les quatre persones nomenades pel Govern sinó també els altres quatre i tots ells van nomenar per unanimitat president al que és president avui dia de la Seguretat Social andorrana, i ells també segur que tenien el coneixement de tots els resultats que podien tenir fins a aquell moment.

Per tant, em fa l'efecte que no van pas equivocar-se ni crec de cap manera que hi hagi hagut un problema d'estètica en aquest nomenament.

Pel que fa als fons, breument, jo ho voldria dir però l'altra vegada ja en vaig parlar, i no esbiaixadament, perquè en aquell moment no teníem totes les dades -les hem tingut després i s'han manifestat-, però, sabem com saben vostès que a la comissió de les desinversions hi ha un representant del Consell, hi ha una empresa que s'ocupa de representar el Consell General i informar-lo sobre totes les gestions que es fan, ha arribat el moment que sí, que es va constatar que hi havia alguna de les entitats que no tenien els millors resultats possibles. Aquestes entitats -les que tenien els pitjors resultats- el que ha fet el Consell d'Administració i la Direcció que és la que decideix sobre aquests temes, és no posar-hi més fons a partir del moment que es constata que no són les més productives. Això es va fer durant l'any 2002, concretament per l'entitat bancària que vostè cita... bé, de la que es tracta en aquest cas, en aquesta pregunta.

I, a partir d'aquí també s'ha de dir que el Consell d'Administració va fer unes gestions, com es va comentar, a Luxemburg, a Mònaco i a San Marino a finals de setembre per veure com gestionaven llurs fons i vam veure que la gestió era més conservadora, i arran d'allò vam prendre... el Consell d'Administració, va prendre la decisió de renda variable, passar del 30% del volum de renda variable al 15, i es va limitar la inversió en altres divises que no fossin

l'euro, i es va incrementar la solvència de les obligacions exigint el mínim de doble A. Aquest és el perfil de gestió que es va comunicar a tots els bancs andorrans i de fora a principis de l'any 2003 i aquesta és la gestió que he fet... que s'ha fet fins ara i em fa l'efecte que de moment és encertada.

De moment és tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Dallerès?

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, dos comentaris sobre l'esbiaixada: va respondre d'esbiaixada a la pregunta que se li havia posat i al contestar d'esbiaixada aquella pregunta va donar el cas que ens va contestar a l'altra... anava per aquí l'esbiaixada.

Referent al nomenament, des que es va modificar el Reglament -que és llei- de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, vostè sap tant bé com jo que és Govern o són els membres nomenats pel Govern qui decideixen qui és el president vist que tenen majoria, que difícilment els demés membres es poden oposar a una... diguem entre cometes "directiva" que podria venir de Govern... i dic que podria. Deixem-ho així.

Referent a les explicacions que hem estat demanant cerebro que ens les doni. Arriben una miqueta tard. De fet, com vostè sap, hi ha una carta enviada des de la pròpia Comissió demanant totes aquestes dades i esperem que ens arribin al més aviat possible. Només per referència, el dia que no se sabia, aquí, a la Sala del Consell quin eren els comptes exactament del que es demanava, resulta que és el dia que es van aprovar en el Consell d'Administració de la CASS. Sembla que si s'hagués fet un esforç es podien saber.

I, passant a la repregunta, com que sé que m'ha entès molt bé la paraula "estètica"... com que ens hem entès amb mitges paraules li diré d'una altra manera: no creu que el Govern pot generar una situació mereixedora de desconfiança de viure el futur amb nomenaments d'aquests tipus? I sé que la llei ho permet.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.
Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Puc duplicar breument abans de contestar la repregunta, no?

El Sr. síndic general:

Sí.

El Sr. cap de Govern:

Bé, primer li he de dir que com també sap vostè el Consell d'Administració va decidir el canvi de política, i el fa quan convé i la comissió no està informada, i és cert que tenim pendent d'enviar-li a la comissió la carta de demanda de més informació que van demanar.

A partir d'aquí, jo penso que no crea precisament... precisament el nomenament de la persona de què es tracta no crea altra cosa que confiança perquè és una persona que ha demostrat la seva vàlua com a conseller general, que vostè cita també com a ministre, i em fa l'efecte que precisament entrem... va entrar l'any passat en funcions el moment en què es va constatar de què una entitat bancària en la qual ell treballa, doncs, no havia tingut els millors resultats però, també s'ha de dir que el promig dels resultats de les entitats bancàries, les andorranes totes elles, són equivalents al llarg de més anys. Hi ha hagut anys que algunes entitats bancàries han tingut millors resultats que d'altres i anys que les han tingut pitjor, depèn del corresponsal o dels llocs en els quals confiaven la gestió dels fons de reserva sobretot de cartera variable, no?... de renda variable.

Per això el promig i el resultat final és molt similar en totes les entitats. Per això no hi ha motiu de què hi hagi cap alarma sobre aquest conjunt. Ara, si es prenen un any determinat o dos anys determinats que és molt poc període pot haver-hi diferències més importants no solament en les entitats andorranes sinó també en les exteriors que tenen també fons i que continuaran tenint-ne.

Per tant, jo estic convençut de què no hi ha cap motiu de què pugui crear cap alarma ni cap... malfiar-se més aviat, ha dit vostè, en el nomenament del Sr. president Enric Casadevall en la seguretat social andorrana.

El Sr. síndic general:

Per repreguntar té la paraula...

Alguna repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta?...

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és sobre els criteris d'estètica i d'un altre criteri que seria el de compatible.

Si he entès al cap de Govern, ell ho veu totalment compatible. Però, la repregunta és: és compatible estar, mantenint el lloc de treball en una entitat bancària que contracta fonamentalment amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social i prendre decisions com a president en la contractació en la mateixa entitat bancària amb la que un està treballant en règim assalariat?

Això ja hem vist que no és inestètic i, per tant, he d'entendre que el Govern ho troba, a més, absolutament compatible, això...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Si les decisions que es prenen són precisament de no confiar més fons a aquella entitat, no veig enlloc el problema, al contrari. Em fa l'efecte, a mi, que és adequat el que s'està fent i no ho decideix el Sr. president tot sol, en cap cas. Hi ha un Consell d'Administració en el qual hi ha diferents representacions de totes les parts que la llei impliqui. Per tant, no crec que el Sr. president prengui decisions pel seu compte, ni crec que cap president de la CASS ho hagi fet en cap moment, almenys en els últims temps en el que jo conec el funcionament i estic directament interessat com a cap de Govern.

Malgrat això, jo crec que podem donar un vot de confiança a les persones que són nomenades de la manera que ho són, i sobretot encara que és cert, com ha dit el Sr. Dallerès, que podríem dir dels quatre nomenats pel Govern que tenen la responsabilitat més gran. Els demés van acceptar-ho i podien perfectament abstenir-se o dir que no, i no hi ha trobat cap inconvenient, al contrari, em fa l'efecte que el grup de vuit persones que està a la seguretat social treballa

en perfecta harmonia i estan treballant el millor per les pensions de tota la seguretat social, i d'això n'estic convençut i segur que tots vostès també ho pensen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè, Sr. Forné, ens està parlant de les pèrdues generades durant l'any 2002.

Tanmateix, durant l'any 2001 la gestió financera de la seguretat social va tenir unes pèrdues més petites però també significatives.

La meua pregunta és si el Govern coneixia, era conscient, d'aquestes pèrdues generades de la gestió financera de la seguretat social l'any 2001?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Em sembla que l'altra pregunta del mes de març vaig contestar el que considerava que eren pèrdues o el que no eren pèrdues. Eren manques de guany, en tot cas, no eren pèrdues sobre els fons ja guanyats anteriorment.

En tot cas, suposo que teníem coneixement a l'any 2002 dels resultats del 2001, però, no li puc assegurar ara mateix, però em fa l'efecte que sí. Segons el temps que fos, no sé quin dia ni quin mes de l'any, això no li puc assegurar ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs, passem a la següent a la número 4.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre,

conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa al projecte d'estatut del personal tècnic d'ensenyament, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 699-A i publicada en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs d'una reunió mantinguda el dia 8 de maig del 2003 amb el Sindicat d'Ensenyament Públic, el nostre grup parlamentari va saber que el Ministeri d'Educació estava preparant una modificació de l'estatut vigent del personal tècnic d'ensenyament andorrà.

El dia 17 de juny del 2003 els directors del ministeri van fer pública una convocatòria per a mantenir diverses reunions de presentació al personal docent tècnics i psicopedagogs pels dies 26 i 27 i dilluns dia 30 de juny.

El dijous 19 de juny, el Sindicat de l'Ensenyament Públic feia un comunicat en el qual manifestava la seva desaprovació de la proposta del Ministeri d'Educació pels motius següents: Primer, la proposta d'estatut del ministeri està confeccionada amb criteris econòmics i no pedagògics. Segon, la proposta d'estatut del ministeri repercuteix negativament en la qualitat de l'ensenyament. Tercer, la proposta del ministeri empitjora les condicions laborals d'alguns col·lectius de docents (noves obligacions a assumir; noves tasques no inherents a la funció docent; els docents assumeixen i garanteixen unes noves necessitats i serveis del ministeri com són, per exemple, graduat i batxillerat lliure, sense rebre cap compensació a canvi. Tasques abans pagades i no obligatòries esdevenen obligatòries i no retribuïdes); i, per fi les noves tasques comporten una reducció del temps per preparar les classes. Quart, la proposta del ministeri representa la pèrdua d'algunes de les seves condicions laborals més favorables. Cinquè, la proposta del ministeri devalua la tasca docent. Sisè, després d'un llarg procés de negociació

amb el ministeri, aquest rebutja una part important de les propostes del SEP en quant a la jornada laboral.

A la vista d'aquest comunicat -els punts que he llegit ara són del contingut del comunicat del sindicat- i en mig de greus mostres de nerviosisme del Secretari d'Estat d'Educació -un espectacle lamentable segons els testimonis- el ministre va anul·lar una reunió prevista per divendres passat, dia 20 de juny.

En aquestes condicions es pregunta al Govern: quina és la situació actual de les negociacions amb el Sindicat de l'Ensenyament Públic pel que fa a l'Estatut del personal d'ensenyament?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.
Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des de les primeres reunions que es van establir al ministeri, entre aquestes parts: la Secretaria d'Estat d'Educació com el Sindicat d'Ensenyament Públic i jo mateix, vam voler treballar amb la metodologia de treball i també amb un objectiu, un objectiu clar que era tancar l'estatut al final del curs escolar 2002-2003.

Des del mes de març del 2002 fins al juny del 2003 s'han mantingut un total de dotze reunions de treball amb el Sindicat d'Ensenyament Públic negociant aquest estatut del personal docent.

En aquestes reunions el procés de negociació ha estat sempre en un clima de comunicació i entesa entre les dues parts, i la metodologia emprada ha estat la de revisar article per article el document, i anant aprovant aquests articles que les dues parts estaven d'acord.

Es deixaven pendents sempre aquells articles que no s'arribava a una entesa i es proposaven aprovar-los en les reunions següents.

A tall d'exemple permeti'm dir-li que la reunió del 20 de febrer del 2003 d'un total de 41 articles se'n van aprovar 29 acordats per les dues parts, i el 5 de juny del 2003 d'un total de 44 articles es van aprovar 37.

S'entén que els articles aprovats ho han estat per les dues parts per la Secretaria d'Estat de l'Educació i també pel Sindicat d'Ensenyament Públic i, per tant, també s'entén que el

document no és un document del Ministeri d'Educació, Joventut i Esports sinó que és un document que ha sorgit del treball entre els dos organismes.

El dia 20 de juny encara quedaven 7 articles per acabar de treballar a nivell tècnic... repeteixo, a nivell tècnic, i el dia 18 de juny el Sindicat d'Ensenyament Públic tramet una carta al Secretari d'Estat d'Educació on escriu textualment: "Esperem una resposta favorable a les nostres demandes per tal que el Sindicat d'Ensenyament Públic no prengui altres tipus de mobilitzacions i accions."

Aquesta carta ens provoca una sorpresa quan estem en període de negociacions sempre tècniques, i ho torno a repetir, sempre tècniques.

L'endemà, el dia 19 de juny, tenim coneixement d'una carta que el Sindicat d'Ensenyament Públic distribueix als seus afiliats i el contingut de la qual no llegiré ja que vostè ja ho ha fet en el contingut de la seva exposició de la pregunta.

Aquesta carta va acompanyada d'una convocatòria de concentració pel mateix divendres 20 de juny a les 18 hores.

Davant d'aquestes... jo diria pressions, com a ministre d'Educació és quan decideixo que sota aquell clima és impossible celebrar una reunió de treball a nivell tècnic amb el Sindicat d'Ensenyament Públic.

El mateix dia 20 vaig rebre juntament amb el Secretari d'Estat d'Ensenyament, el Secretari d'Educació i la Directora de Sistemes Educatius, els representants del Sindicat de l'Ensenyament Públic i mostrant el meu punt de vista vaig decidir anul·lar aquesta reunió i posposar-la per a la setmana següent.

En aquesta reunió del 20 de juny vaig realitzar una sèrie de preguntes que per mi eren molt importants per continuar treballant, i són les següents: si en els documents sempre s'havia treballat article per article entre el Sindicat i la Secretaria d'Estat d'Educació; si les reunions sempre s'havien desenvolupat en un clima d'entesa i cordialitat; si faltaven 7 articles pendents de treball tècnic per acabar de tancar l'estatut, això vol dir que la resta de l'articulat ha quedat aprovat per les dues parts? I, si aquest document no és únicament del ministeri sinó que és un document fruit del treball conjunt entre els dos organismes com molt bé es definia a la carta que vostè feia menció.

La contesta, per tant, dels representants del Sindicat doncs, ha estat positiva en aquestes preguntes. També va deixar constància que els punts pendents es tenien previstos, molts, de tancar i molts portaven solucions aquell dia, com la reunió tècnica, i per tant, en aquell moment, doncs, va quedar tancada la reunió.

Les direccions del ministeri van convocar unes reunions d'informació al col·lectiu objecte de l'estatut sobre la proposta pactada pel Sindicat i per la Secretaria d'Estat d'Educació.

Els dies 26, 27 i 30 de juny en la convocatòria s'explicava que es presentaria una proposta d'estatut... mai un document definitiu així com ja va mostrar la carta-, i des de l'inici de les reunions amb el Sindicat ja s'havia anunciat que es faria una devolució als membres del grup de treball respecte als acords als que s'havien arribat.

Aquests grups de treball han estat formats per tots els col·lectius i han estat acollint aportacions i suggeriments en relació a l'estatut des de l'abril del 2001 fins el desembre del 2002.

És anterior a aquestes dates a fi d'efectuar aquesta devolució abans de l'acabament del curs escolar.

Ahir mateix a les sis de la tarda em vaig reunir també amb la presidenta del Sindicat de l'Ensenyament Públic amb la qual vaig exposar què va passar la setmana passada. Vam també arribar a un acord i vam aclarir certs punts i, per tant, em vaig oferir per continuar les negociacions quan ells volguessin, jo estaria a la seva disposició i per part del Sindicat, a partir de demà entraven en vacances, per tant, poder continuar el mes de setembre en aquests 7 punts que són els que falten per tancar l'estatut.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A l'exposició de motius he dit que el nostre grup parlamentari es va reunir amb la delegació del Sindicat de l'Ensenyament Públic.

És veritat el que em dieu que de tants articles es van aprovar tants?

També degueu saber -almenys el Secretari d'Estat que va negociar sap- que evidentment van quedar per negociar els més conflictius.

El que el Sindicat de l'Ensenyament Públic ens ha explicat no és, evidentment, el que ens dieu aquí de què en queden 7 per treballar tècnicament i de què està tot aprovat perquè sinó no haurien pres la pena i la dificultat que això suposa de convocar una mobilització pública que s'ha desactivat negociant pels motius que siguin, però, en qualsevol cas estava convocada.

Per tant, la versió que em doneu o la versió del secretari d'Estat amb la versió del Sindicat... no corresponen els articles. Evidentment que no hi va haver acord, són una minoria però són, de totes totes, els més conflictius.

De tota manera, la pregunta i la seva motivació ve precisament d'aquest malestar que hi ha amb el personal de l'ensenyament públic i saber com tothom sap en la lectura d'aquests documents que les reivindicacions principals no són precisament al que fa referència el seu estatut laboral, sinó que estan molt més preocupats cada vegada per la qualitat de l'ensenyament, i si sumem a això unes cartes que no tornaré a llegir, que ja va llegir el president del nostre grup parlamentari en una sessió passada del Consell del personal de l'Escola Andorrana de Maternal i Primària, cartes en les quals es manifestaven també preocupats quasi exclusivament, no pel seu estatut personal i laboral sinó per la qualitat de l'escola i pel fet que, segons ells, l'Administració es dedica més a controlar-los a ells que no pas als resultats de la seva feina. Aquesta pregunta és una excusa o un motiu per plantejar-vos, Sr. ministre, aprofitant els vint anys de l'Escola Andorrana, si no creieu que realment ens hauríem de tornar a replantejar tot el sistema perquè sembla que estem assistint a una sèrie de fets o de manifestacions que el que van fent és degradar la qualitat de l'ensenyament.

Això és una proposta i la deixo aquí com a rèplica.

La meua repregunta és la següent i fa referència a un rumor, i no m'agrada parlar aquí de rumors, el que passa és que aquest està tan estès, i en tants col·lectius que m'agradaria, no que m'ho confirméssiu, sinó que m'agradaria que m'ho desmentíssiu: què hi ha de cert sobre aquesta possibilitat de què a les classes bilingües de català-francès de l'Escola Andorrana de Maternal i Primària, què hi ha de

cert sobre la possible supressió dels llocs de mestres de francès?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per la dúplica i per contestar la pregunta concretament.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, jo voldria dir que, per exemple, en aquestes reunions que vostè ha tingut amb el Sindicat també les he tingudes jo i, per exemple, on hi ha hagut el malentès és que per una part es va entendre que la reunió del divendres passat era una reunió finalista de l'Estatut, i per tant, en aquest sentit també li voldria dir que el dimarts passat vaig tenir una reunió amb mestres de formació andorrana, en concret, del Pas de la Casa, i estem a dintre d'aquesta por que tenim de no arribar a finalitzar-ho, doncs, que no hi havia res d'això sobre la taula, al contrari, no arriba a més per tancar aquests punts. Què aquests punts siguin o no més complicats? Sí, no? També s'han tancat punts que eren complicats.

Per tant, jo diria que s'ha acabat. S'ha anat treballant en un procés de tot un any i, per tant, jo diria en bona entesa entre les dos parts.

Per a mi el Sindicat -li vaig contestar l'altre dia- per a mi és una eina molt important per treballar dins del que és el termòmetre de l'escola, i en aquest sentit és, com sempre, hem estat treballant i a més aquesta és la voluntat. I, també dins del projecte que nosaltres volem en aquest estatut passa pel consens de les dues parts. Si pensem que en la qualitat de l'ensenyament com es pot millorar, i primer passa per un consens entre el Sindicat d'aquestes propostes d'estatut i també el ministeri.

Per tant, no crec que es tracti d'una lluita entre dos status com pot ser el ministeri, o per exemple el sindicat. Es tracta d'un treball de consens.

Per tant, en aquest sentit m'agradaria deixar-lo tranquil en aquest àmbit.

Respecte a la tercera pregunta de si hi ha el tema dels professors? En aquest sentit no hi ha res de res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Primer aclariment. La nota que convocava a aquesta reunió parla de la presentació de la proposta d'estatut. Per tant, és normal que la gent entengués que era una reunió finalista i que es presentava un document acabat. Primer punt.

Segon punt. El personal d'educació pública com qualsevol personal de l'Administració i jo diria, que com qualsevol personal -a seques-, normalment com a col·lectiu és prou responsable com per no convocar una mobilització si no es veu debilitat, apurat i a les últimes.

Per tant, insisteixo, Sr. ministre, algú no ha explicat bé el que ha passat en aquelles reunions però no es tracta simplement de topiar amb aspectes tècnics d'un estatut. Es tracta de què el personal es troba amb problemes de fons que veu que no se li resolen de cap de les maneres, i segons el que ens han dit, ni se'ls escolta quan es vol resoldre. Parlo d'això, de 3 articles sobre 40, els altres 37 ja ho sabem que s'han resolt. Però, és clar, estem parlant aquí dels temes de fons.

I finalment, no hi ha repregunta us agraeixo que em desmentiu públicament aquest rumor sobre la supressió dels llocs de mestres de francès.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap més repregunta passem a la número 5.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a l'acord entre el

Govern i l'associació APAPMA sobre la política de residus, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 700-A i publicada en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Segons diferents informacions periodístiques, el proppassat dia 5 de juny, de matinada, el cap de Govern i la presidenta de l'associació APAPMA van arribar a un acord pel qual APAPMA retirava el recurs administratiu contra l'adjudicació del nou forn incinerador i es va signar un document o una declaració conjunta sobre la política de residus que haurà de seguir Andorra durant els propers anys, sense que, a hores d'ara, el Consell General tingui la més mínima informació oficial al respecte.

La presidenta de l'associació ecologista en una recent roda de premsa, celebrada el dia 25 de juny -és a dir, ara fa dos dies-, va manifestar, entre altres aspectes, que l'acord signat significa un gir de 180° en la política de residus del Govern i que comportaria reconsiderar o modificar el contracte de concessió del nou centre de tractament de residus.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta: què hi ha de cert en aquestes informacions periodístiques? Com modificarà aquest acord la política de residus del Govern?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha de cert que sí, que el dia 5 es va firmar un conveni, més que un conveni una declaració -no és un conveni. El dia 25 -és a dir, fa dos dies- APAPMA va manifestar, per roda de premsa, i va exposar aquest punt de coincidències redactat entre APAPMA i el Govern i entre el Govern i APAPMA, i ho va fer així perquè és el que havien convingut amb APAPMA que era del

seu interès de fer-ho d'aquesta manera, a partir d'ara, jo trametré als Srs. consellers per carta, dilluns, el contingut d'aquest conveni perquè en puguin tenir coneixement.

El Govern no ha fet encara cap comunicació oficial del mateix, per tant, en aquest moment ho faré en primer lloc, a vostès, al Consell General.

El que recull la premsa de la roda de premsa, jo no la vaig ni sentir, ni en tinc transcripció, ni res. Per tant, no sé el que són informacions periodístiques i el que són informacions d'opinió periodística que no són el mateix.

Per tant, els titulars de diaris són una cosa -com he dit altres vegades- i les transcripcions periodístiques dels professionals de la premsa són una altra. Per tant, jo no puc basar-me amb el que s'ha llegit a la premsa aquests dies per dir-li la meva opinió.

El que sí que li puc dir és que no és possible un gir de 180° de la política de residus del Govern... és impossible, perquè seria fer-la completament al revés, i fer-la completament al revés significaria que el que hem estat fent fins ara no estava ben fet, i això no és cert. El que hem estat fent fins ara estava perfectament bé, sobretot tot el que s'ha fet per reconduir una situació que havia arribat a llocs i a extrems complicats com, per exemple, els residus, els abocadors, el seu tractament i naturalment, la deterioració del forn incinerador en el seu procés d'incineració final d'escombraries. I, també està ben fet el que s'ha tractat amb els països veïns sempre, no solament el meu Govern sinó anteriors governs per la reconducció, la reexportació de tot el que Andorra no produeix sinó que rep de l'exterior i que, per tant, ha de retornar a l'exterior en el moment en què ha complert el seu cicle vital -em refereixo als residus industrials, per exemple, em refereixo també als residus de ferralla, de cotxes, de pneumàtics, d'olis-, tot el que s'ha estat fent durant tots els governs andorrans i abans, fins i tot, el Consell General amb funcions executives era la mateixa política i no pot haver-hi un canvi de 180°.

El que sí que hi ha és una adequació cada vegada més gran a la necessitat de fer una política sostenible sobre medi ambient i aquesta declaració conjunta específica més clarament el que ja eren idees tant de Govern com d'APAPMA i que potser no s'havien expressat de la mateixa manera sempre. Aquest document

va començar ja quan APAPMA el mes de gener va presentar un memoràndum del qual se n'ha reprès una part important -el document de declaració aquest del 5 de juny- i, per tant, no hi ha un gir de 180°. Aquesta és una frase feta, és molt normal fer servir el que es gira 180°: 180° vol dir completament al revés. Algunes vegades hi ha gent que diu 360°: 360° vol dir fer exactament el mateix, i això tampoc és el cas.

Tampoc farem el mateix, ho farem millor cada vegada.

I, pel que pugui ser modificar el contracte de concessió del nou centre de tractament... una de les coses importants com a novetat que conté la declaració és la creació de comissions tècniques conjuntes per arribar a avaluar el millor possible els projectes de lleis que es facin a partir d'ara.

S'està fent, com vostè sap, el Projecte de llei de residus i, per tant, aquí intervindrà APAPMA i estan convidats a intervenir-hi els altres grups ecologistes que ens han presentat alguns d'ells propostes molt més generals i amb molt més contingut -que solament el tema de residus-, però pel que fa a residus també hi seran tinguts a la taula de negociació, a les taules tècniques perquè la llei que es pugui fer i que ja està en tràmit d'elaboració pugui contenir al màxim de filosofia de sostenibilitat que nosaltres volem tirar endavant i tirem endavant des de fa força temps des del Ministeri de Medi Ambient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, en primer lloc és per dir-li que han passat vint-i-dos dies des que es va signar aquest acord que aparentment és un acord important i malauradament fins ara el Govern no ha informat oficialment, i avui tampoc hauria informat si no hi hagués hagut aquesta pregunta.

Jo entenc que seria interessant, tractant-se d'una declaració conjunta del Govern d'Andorra i d'una associació ecologista d'aquí d'Andorra -d'àmbit andorrà-, de què aquesta roda de premsa es fes conjunta, i hi podrien discutir vostè i la presidenta quants graus exactament hi

ha de gir: si són 180 o 90 o 120, o quants graus hi ha en aquest gir.

D'una altra banda, pel que nosaltres sabem, aquest acord està basat en unes polítiques que prioritzen justament la reducció, la reutilització i el reciclatge de residus i que van en detriment de la incineració. D'això és del que nosaltres tenim coneixement fins ara.

Aquestes polítiques, Sr. Forné, aquí en aquesta mateixa Sala, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata les hem defensat en diferents ocasions, no únicament aquí sinó també en les comissions, i el Diari Oficial del Consell General o les Actes de les comissions poden donar prova de com des del grup parlamentari, doncs, s'ha defensat aquest tipus de polítiques.

Jo entenc que si es vol fer un acord que afecta al medi ambient del país, un tema sensible, un tema important, un tema en el qual la població està fortament sensibilitzada, probablement fóra més convenient intentar fer un pacte amb els grups parlamentaris, amb els grups polítics representats en aquesta Cambra, sobretot si vostès, ara, sembla que fan un gir -jo no precisaré els graus- i vénen a sumar-se aquelles polítiques que nosaltres hem estat defensant.

Deixi'm que li digui que si això és cert, del que es tracta és de considerar la incineració com una forma d'eliminació de residus i, per tant, deixar-la al darrer lloc, això està en contradicció total amb el que preveu el Pla nacional de residus aprovat pel seu Govern en el mes de gener de l'any 2000. Està en contradicció total perquè aquest Pla que preveu... justament el Pla confon i equipara la incineració de residus amb recuperació energètica a la valorització i ho situa al mateix nivell que la reutilització o el reciclatge quan és sabut que això no és així sinó que la incineració malgrat hi hagi aprofitament energètic és una forma d'eliminació.

El seu Pla nacional de residus preveu que a l'any 2020 s'incinerin més del 40% dels residus d'Andorra. Jo no sé si amb aquesta declaració conjunta amb APAPMA preveu també això.

També és contradictori -i penso que encara més- amb la Llei aprovada el dia 31 d'octubre de l'any passat en aquesta Cambra sobre la construcció i explotació del nou Centre de tractament tèrmic de residus. Aquí vam votar una llei i vam votar una subvenció de 135 milions d'euros dels quals 98,5 aproximadament, per a la construcció i el finançament de la construcció, i 36,5 milions, aproximadament també, per a l'explotació, una

explotació que el que preveu és que el primer any de funcionament d'aquest nou forn incinerador es cremin més de 50.000 tones de residus.

Si això és un gir de 180° o de 120°... jo no ho sé. El que és evident és que si això de què aquesta declaració es manté, és completament contradictòria... és completament contradictòria, insisteixo, amb la gestió de residus prevista fins aquest moment.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern... Sr. cap de Govern per la dúplica teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Bé, vostè diu que hauríem de fer les rodes de premsa d'una manera determinada, i diu que seria més convenient fer una cosa o fer una altra, concretament que seria més convenient d'intentar fer un acord amb els grups parlamentaris... aquesta és l'opinió de vostè i no la puc compartir gens.

El que decideix que convé cada vegada més amb la feina que li correspon a cadascú és cadascú que l'ha de fer. El Govern té una feina determinada i nosaltres decidim com pensem que l'hem de fer. Vostès decideixen el que és oportú per a la seva competència, i francament, l'oferiment de què hauríem de fer un pacte amb els grups parlamentaris en el moment en què estem amb querelles i demandes presentades, francament, no crec que cap ministre del meu Govern, i segurament tampoc cap membre del Grup Parlamentari Liberal avalés aquesta possibilitat que no descarto... que no descarto si juguéssim amb les mateixes cartes tots plegats perquè seria bo que un tema tant important com aquest pogués arribar a fer-se amb la mateixa sintonia i bona harmonia que hi ha hagut aquest matí en temes importants però no tan transcendents, potser, com el que estem comentant aquí.

Res més Sr. síndic. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La repregunta és senzilla.

Voldria saber per quin motiu en concret el Govern ha fet aquest acord, o aquest pacte, o aquesta declaració conjunta amb l'associació APAPMA, justament amb aquesta, i no amb cap altra associació o amb els grups polític o altres entitats preocupades pel tema del medi ambient?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, ho hem fet amb APAPMA senzillament perquè APAPMA el mes de gener -com ja vaig dir, em sembla, *inclús* aquí en el debat d'orientació política, quan vaig comentar que havia arribat a aquesta declaració conjunta, no pas acord- APAPMA havia presentat al Govern un memoràndum determinat demanant una sèrie de coses, es va conèixer, va fer publicitat i des d'aquell moment al ministeri s'hi va treballar. Es va treballar al Govern sobre aquell tema i el fruit final d'aquell treball va resultar ser aquesta declaració que vostè comenta i que ens dóna lloc a aquests comentaris.

La resta, si no ho hem fet amb altres és pel mateix que li he dit abans, és perquè primer altres grups ecologistes no ens han presentat cap memoràndum fins fa molt poc que P3M junt amb Ciutadans en Acció -em sembla... ADN, que és un altre grup també amb forta solera, amb antiguitat a Andorra, ja, ens va presentar tot un memoràndum de cent no sé quants punts sobretot en el tema de medi ambient a Andorra no solament sobre residus. Sobre residus només APAPMA ens va fer aquesta demanda d'una sèrie de requeriments, el mes de gener, que ho feia en aquell moment com una demanda del que farien ells -el que faria APAPMA si haguessin de governar, és clar- i pràcticament van negociar-ho per arribar a veure si podien fer una declaració que arribessin al màxim de convergència, i això és al que vam arribar.

Per què no ho hem fet amb el grup, doncs, ja li he dit abans, ja li he contestat abans: perquè no ho podem fer amb els grups parlamentaris sobretot amb el Partit Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula per repreguntar.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Una mica en la línia del que deia el company, Sr. Esteve López, però abans de tot, simplement, una observació personal i passo de seguida a la pregunta.

Sàpiga Sr. cap de Govern que el que fa referència a un grup bàsicament assentat aquí en aquest hemicicle, compartim la seva opinió de què pocs esforços es tenen de fer.

I, si se'm permet -i vaig a la pregunta Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau. No voldria que entréssim aquí en debats.

El Sr. Antoni Martí:

Si se'm permet Sr. síndic, segurament serà molt més fàcil, i per això lliga amb la pregunta del Sr. Esteve López, de què s'ha de tirar endavant, i va lligat amb la Llei dels residus.

Vostè, doncs, l'objecte de la pregunta, Sr. Esteve López, han arribat a un acord, a un compromís o com li vulguin dir, i que a més vostè ha dit que faria sabedors al Consell General. La Llei de residus encara no està presentada al Parlament i, jo entenc, que no únicament amb les associacions ecologistes però amb d'altres ciutadans el Govern té intenció de fer les reunions escaients? Perquè aquestes segurament seran possibles perquè d'altres grups parlamentaris difícilment es faran si no es fan transaccions judicials.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí. Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És així mateix Sr. Martí, i més encara la llei... el projecte o l'avantprojecte o els esborranys de la Llei de tractament de residus s'hi està treballant des del ministeri des de fa temps, i el ministeri

ja fa temps que està rebent també els suggeriments d'altres grups, no solament d'APAPMA, i els està aprofitant. I, a partir d'aquesta declaració conjunta, encara més, la part d'APAPMA s'ha posat a participar-hi més intensament a fer suggeriments i a ajudar al ministeri a portar el que pugui representar al màxim de convergència sobre la sostenibilitat que pugui ser traduïda en una llei de residus que és prou oportuna, en el moment que la puguem presentar en aquest Consell General.

Per tant, un dels resultats d'aquest document, entre altres, és aquest. És que es treballa obertament no solament amb APAPMA sinó amb tota la societat que hi participi ja des de la creació d'Andorra sostenible que va fer el ministeri, i ja des de també l'establiment de taules de treball tècniques i polítiques també després sobre aquest projecte de llei que espero que pugui arribar a aquesta Sala en temps oportú per ser discutit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, li formularé la mateixa repregunta d'abans d'una altra manera.

Aquest pacte amb APAPMA pel qual signa aquesta declaració conjunta, té alguna cosa a veure amb la retirada del recurs que havia presentat -d'aquest recurs judicial que havia presentat APAPMA contra l'adjudicació del nou centre de tractament de residus?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Bé, no sé si vostè va anar a la roda de premsa d'APAPMA però ho podia haver preguntat allí. És allí que ho ha de preguntar, no a mi.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Francesc Casals... perdoneu.

Sr. Esteve López teniu la paraula per contestar.

El Sr. Esteve López:

No, Sr. Forné, li pregunto a vostè, no li pregunto a l'associació ecologista. Li pregunto com a parlamentari al cap de Govern d'Andorra. I, jo li demano, si us plau, perquè vostè ho va negociar... és vostè que ho va negociar: si té alguna cosa a veure o no?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Vostè diu que jo vaig negociar... nosaltres vam arribar -i totes les persones que hi vam treballar- vam arribar a una declaració conjunta.

Si APAPMA va retirar el recurs s'ha de demanar a APAPMA el per què el va retirar, i si volia fer-ho o no volia fer-ho. En cap moment va ser una exigència de Govern.

No puc anar més enllà amb la meva contesta. No puc contestar per algú altre, per una entitat, jo.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals heu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com deia abans el meu company, APAPMA ha informat però el Govern fins avui no ho ha fet.

Jo només tinc una pregunta: quin ha estat el paper de la Sra. ministra de Medi Ambient en aquest acord, o negociació, o com li vulgueu dir amb APAPMA?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

La ministra de Medi Ambient des que va rebre el document d'APAPMA va treballar com ha treballat amb els seus serveis amb la Llei de

residus que és essencialment una de les parts més importants del que la declaració dona participació a APAPMA i a les altres entitats de participar-hi, -ho diu en la mateixa participació. Per tant, la ministra des del primer moment ha treballat per arribar a aquest resultat que es va arribar a començaments de juny.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, només agafant la cohesió en la intervenció del conseller Esteve López crec que Govern era part amb la demanda que interposava APAPMA.

Em podria informar sobre l'objecte de la demanda? Quina era la petició? Quin era l'acte que impugnava la demanda? O, per què exercitava aquesta acció judicial APAPMA?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

La demanda era referida al contracte d'adjudicació, però si vol el seu contingut li puc passar la còpia.

Jo mateix no me l'he llegida tota, és clar. Els tècnics la van tenir en el moment que va ser tramesa com a part demandada, i a partir d'aquí suposo que la tenim als serveis jurídics, malgrat s'hagi retirat i li puc passar la còpia, però, no em faci dir-li quin és el contingut tècnic-jurídic de la demanda perquè naturalment no la vaig redactar jo... no hi ha cap dubte.

Si vostè vol li puc trametre a través del Sr. síndic el dilluns.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Alguna altra repregunta?

Sí, el Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara, fa pràcticament cinc mesos -el dia 6 de febrer- es va signar el contracte entre el Govern i la societat Centre de Tractament de Residus, SA. Aquest contracte el que preveia era que les obres de construcció del nou centre de tractament de residus s'iniciarien en el termini de tres mesos.

La pregunta que li vull fer és si: el fet de què no s'hagin iniciat aquestes obres encara té alguna cosa a veure amb aquesta declaració conjunta?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

No té absolutament res a veure Sr. López.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que un dels punts d'aquesta declaració conjunta, segons sembla, segons ha informat APAPMA i no el Govern, seria la creació d'una comissió d'informació. La Sra. ministra de Medi Ambient aquí també ens va informar i ens va dir responent a una pregunta, si recordo bé, del Sr. Joan Monegal, que l'informe sobre les dioxines a Andorra ja preveia la creació d'una comissió d'informació i vigilància no únicament sobre el nou forn quan estigui en funcionament sinó sobre el procés de construcció del nou forn incinerador.

Li volia preguntar si aquesta comissió -que semblaria ser segons APAPMA es crea d'acord amb la declaració conjunta- és la mateixa a la que es referia la Sra. ministra en la seva anterior resposta a aquesta pregunta?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

No sé si serà la mateixa en els mateixos termes o amb els mateixos noms, però la seva funció sí

que segurament serà la mateixa, em sembla a mi.

És probable que es refonguin algunes de les iniciatives de futures comissions que estaven marcades a part de les que estiguin marcades per llei. No és dolent que se'n creïn d'altres en les quals hi hagi una participació més ampla.

Aquesta és la nostra intenció, en tot cas.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de tot des del grup parlamentari dir al Sr. cap de Govern que des d'ara no fer giraments de 180 ni de 360, i en tot cas, continuant la política mediambiental, la pregunta seria...

El Sr. síndic general:

Si us plau Sr. Antoni Martí, permeteu-me.

Suposo que el Sr. Bartumeu vol demanar, com a punt del reglament, que tot conseller té dret a fer una puntualització.

Si us plau, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La puntualització, Sr. síndic, invoco l'article 66 en referència a l'article de les preguntes, i és la segona vegada que el president del Grup Parlamentari Lliberal en lloc de fer repreguntes fa declaracions polítiques. Això va en contra del Reglament i demano que s'apliqui el Reglament.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí, doncs, teniu la paraula per repreguntar tal com ho diu el Reglament.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, però entengui que el president del Grup Parlamentari Lliberal té tot el dret com ha tingut el Sr. Francesc Casals de donar una opinió i no fer cap pregunta, i ell mateix ho ha dit.

Per tant, el Sr. Jaume Bartumeu també hauria de mirar el compliment des de casa seva.

I dit això...

El Sr. síndic general:

Si us plau! Senyors consellers permeteu...

El Sr. Antoni Martí:

La pregunta...

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí, si us plau! A partir d'aquest moment demano que es facin concretament repreguntes i que no es facin al·lusions o que obrim debats entre els grups parlamentaris.

Sr. Antoni Martí teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Antoni Martí:

Molt bé!

Feta aquesta observació, Sr. cap de Govern, la setmana que ve els parlamentaris tots plegats, els tres grups parlamentaris, tindrem, doncs, aquest document i així podrem aclarir segurament, en altres sessions de preguntes, i ho tindrem tot per poder fer les preguntes segurament ja amb un text.

Per tant, la setmana que ve vostè i el seu govern es comprometen, doncs, a passar aquesta documentació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La podria passar immediatament però em sembla que procedeix més que faci una carta, no? per acompanyar-la ja que no ha estat demanada prèviament sinó que es demana ara, aquí.

La redactarem dilluns al matí -la podria redactar ara mateix i portar-vos-la, però està tot tancat-, llavors, dilluns al matí la tindran vostès a la seu de Sindicatura.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López i després el Sr. Rodríguez.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Si els principis que s'exposen en aquesta declaració conjunta de reducció, reutilització i reciclatge veritablement s'apliquen, podria succeir perfectament que la quantitat, el nombre de tones de residus a incinerar fos inferior a les quaranta-cinc mil tones a les quals el Govern es va comprometre per contracte a portar al centre de tractament de residus. Seria desitjable, des del nostre punt de vista, que això fos així.

La repregunta és si vostès al fer aquesta declaració conjunta que marca, entenem nosaltres, una voluntat política certa de tirar endavant aquestes polítiques, han fet una valoració econòmica del sobrecost que pot tenir per a les finances públiques andorranes aquest fet, el fet de què el Govern d'una banda tingui un compromís d'aportar un mínim de quaranta-cinc mil tones de residus per ser cremades -fet que nosaltres ja vam denunciar aquí en aquesta Sala- amb aquesta nova visió del Govern, insisteixo, nova visió del Govern de prioritzar la reducció, la reutilització i el reciclatge.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No és una nova visió del Govern. No és així. Hi ha hagut aquesta visió sempre. El reciclatge s'ha fet des del Govern, des del nostre Govern, no abans. El tractament del vidre, per exemple -ho he de repetir aquí perquè és així-, es va organitzar des del nostre Govern, va costar prou -també ho vaig dir aquí- va costar prou que els comuns fessin la feina que els hi tocava fer... la fan, finalment i l'han de continuar fent en molts temes... i feina hi ha! Feina hi ha durant temps per arribar-ho a fer.

No podem ara suposar amb certesa que arribarem a trobar-nos amb què es recicli tant, i es triï tant, i es prioritzi tant el triatge previ: la recollida selectiva a les cases, a les llars d'Andorra amb la dificultat que això representa per a la gent de les cases, perquè no està tot

previst encara per a això; la recollida selectiva per als comuns; i el triatge del que es pugui reciclar fora d'Andorra o a Andorra en alguns casos si s'arriben a crear indústries que puguin fer-ho. No tenim elements ara per pensar de què canviï res substancial del contracte inicial.

Si això es produeix farem l'anàlisi i l'estudi que vostè diu, si l'hem fet.

En aquest moment no l'hem fet.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria demanar al Govern si considera incompatible l'exercici d'una acció legítima sobre un procés d'adjudicació administrativa amb parlar per arribar a una declaració conjunta sobre política de gestió de residus?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Perdó, m'ha dit si ho considero compatible o incompatible?...

Bé, és igual una cosa que l'altra...

Ho considero perfectament compatible com és natural. Però, no crec que això sigui... que el que jo pensi sobre això sigui transcendent... em fa l'efecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem doncs, a la sisena.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de juny del 2003, relativa a la inassistència d'Andorra a les reunions del "Comitè Director

pels Drets de l'Home" del Consell d'Europa.

Fou registrada amb el número 645-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, com diu l'exposició de motius de la pregunta que ha estat publicada: durant els quatre primers dies del mes d'abril va tenir lloc a Estrasburg una reunió extraordinària del Comitè Director pels Drets de l'Home del Consell d'Europa, i aquella reunió tenia un ordre del dia ben concret i de manera especial es va tractar la prevenció de les violacions al nivell nacional i millora dels recursos interns; l'optimització de l'eficàcia del filtratge i del subsegüent tractament de les demandes - s'entén davant del Tribunal Europeu dels Drets de l'Home-; i la millora i acceleració de l'execució de les Sentències del Tribunal Europeu dels Drets de l'Home.

Al nostre entendre aquesta era una reunió de cabdal importància per a la millora dels mecanismes de protecció dels drets de l'home de tots els ciutadans dels països membres del Consell d'Europa i, la cadira d'Andorra va romandre buida.

I, en aquestes condicions es pregunta: quina raó justifica que Andorra estigués absent de la reunió extraordinària del Comitè Director pels Drets de l'Home del Consell d'Europa?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El Comitè Director de Drets Humans és, com sabem, un dels comitès tècnics del Consell d'Europa. Com en tots els comitès tècnics existeixen experts de les capitals dels estats membres.

Andorra ha tingut una participació en aquests comitès en fort augment. Per exemple, a l'any

2002 es van desplaçar a Estrasburg vint-i-sis persones de diferents ministeris per cobrir la plaça d'Andorra en vint-i-dos comitès diferents.

El Comitè Director aplega juristes dels diferents estats membres del Consell d'Europa especialitzats en drets humans que provenen o bé del ministeri d'Afers Estrangers, o dels ministeris de Justícia respectius.

Andorra, per raons de recursos humans, i com altres estats, no hi té un membre fix. No obstant això, el nostre país ja ha estat representat en diverses ocasions.

Els documents fruit d'aquest comitè tècnic són debatuts posteriorment en el si del grup de treball dels delegats de ministres, el que diuen el CDH (Comitè de Lligam amb l'Acord) creat especialment per treballar en les propostes de reforma formulades pel Comitè Director, i aquest CDH examina tot el que surt del comitè tècnic.

Vistes les disponibilitats de personal es va optar per la no presència física a la reunió del Comitè Director de principis d'abril on altres estats tampoc eren presents com: Bòsnia i Herzegovina, Malta, Portugal i San Marino.

Com fem, però, en aquests casos vàrem estudiar atentament la documentació necessària sobre els debats i en particular l'informe final adoptat el 4 d'abril, garantir l'eficàcia a llarg termini de l'Acord Europeu dels Drets Humans que presenta diferents mesures per permetre al Tribunal de Drets Humans a Estrasburg de fer front a les millors condicions al fort augment d'afers.

L'adjunta a la representant permanent d'Andorra al Consell d'Europa, la Sra. Gemma Cano, va ser present posteriorment a totes les reunions del grup superior a aquest CDH que he esmentat abans.

Les propostes són examinades després, encara, a les reunions dels delegats de ministres, els ambaixadors, que tenen lloc cada dimecres.

El punt relatiu a les propostes del Comitè Director va figurar en totes les reunions a les quals va assistir l'ambaixadora representant permanent, Imma Tor, des de principis d'abril i fins el 15 de maig, data de la sessió ministerial.

El Ministeri d'Afers Exteriors va fer el seguiment degut d'aquestes propostes d'esmena al Conveni Europeu de Drets Humans que consisteixen bàsicament en la prevenció de les violacions a nivell nacional i la millora dels recursos interns, l'optimització de l'eficàcia del

filtratge dels recursos i el tractament subsegüent d'aquests i, finalment, la millora i l'acceleració, l'execució, les decisions del Tribunal de Drets Humans.

Es va observar el perill d'una d'aquestes propostes, concretament la modificació de l'article 35: "Condicions d'admissibilitat" que tendeix a condicionar l'admissibilitat d'un recurs a la importància de l'afer, establint una diferència entre afers dits "importants" i afers considerats "menors".

Aquesta proposta del Comitè Director si prosperés podria qüestionar el principi del recurs individual de cadascun dels vuit-cents milions de ciutadans europeus davant el Tribunal d'Estrasburg, tot i que aquest anàlisi andorrà no és compartible amb altres Estats del Consell d'Europa. Hi ha, doncs, diferències entre els diferents estats i pel que em consta els jutges mateixos mantenen posicions divergents.

En el discurs que vaig fer a la sessió ministerial del 15 de maig vaig indicar, doncs, la posició del Govern d'Andorra de la següent manera: "Cap de les mesures proposades -i cito- pel Comitè Director no hauria de posar en perill el principi del dret individual del recurs de tots els europeus. Per tant, cal examinar amb la més gran circumspècció la proposta que tendeix a instaurar un nou criteri d'admissibilitat que permetria deixar de banda alguns afers considerats menors."

Per tant, i per resumir, de vegades, vist el caràcter reduït de la diplomàcia andorrana amb les característiques pròpies d'un petit estat, no es pot assistir a totes les reunions tècniques de tots els temes que voldríem i hauríem de cobrir.

Això, no obstant, el seguiment es fa i les opinions s'expressen en els òrgans més elevats als quals arriba la informació tècnica. En aquest cas en el CDH després del Comitè Director, després en les reunions d'ambaixadors i en última instància en les sessions ministerials on degudament vaig expressar la posició del Govern.

El Comitè Director continua treballant en les propostes que van ser validades en general pel ministres a l'excepció de la modificació polèmica de l'article 35 i presentarà una proposta de protocol d'esmena al Conveni a temps perquè pugui ser examinada a la CXIVA sessió del Comitè de Ministres al maig del 2004.

L'adjunta a la representació permanent va assistir a la reunió del Comitè Director del 16 al 19 de juny.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Primer una constatació o una explicació perquè em repetiré.

Nosaltres a classe ja fa dies que no hi anem, i com he dit en altres ocasions quan hem d'anar ens triem els professors, no necessitem al Sr. ministre d'Exteriors perquè ens vingui a explicar quins són els organismes del Consell d'Europa, que probablement els vam descobrir molt abans que ell.

La pregunta no anava per aquí.

Segona constatació. El ministre sap llegir molt bé els papers que li preparen els seus serveis, efectivament. Però, la pregunta era una concreta, i se'ns ha parlat de propostes de les quals -com sempre, i per variar, no s'ha informat al Consell General-, i al final de tot d'aquesta llarga disquisició sembla... però, com que sempre tinc dificultats en captar la subtilesa de les contestes del ministre d'Exteriors, però sembla que ja ens ha contestat. És a dir, no es va anar, es va excusar la presència a la reunió, de la qual única i exclusivament jo preguntava per què no s'hi va anar, perquè es veu que això s'havia de tractar a un nivell superior i el dia 15 de maig hi anava el ministre, doncs, el ministre havia d'explicar el que s'havia tractat en una reunió en la qual Andorra no havia assistit, no?

Aquesta deu ser la contesta si he entès bé.

Per què no es va assistir -preguntem nosaltres- al mes d'abril? Doncs, perquè a nivell més elevat el dia 15 de maig ja hi anava el ministre i ja els hi devia fer allà, suposo, la lliçó que deuen agrair igual que hem d'agrair nosaltres aquí.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors voleu intervenir per la dúplica?

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No lluny de mi de voler pensar, doncs, de què no es coneixen les qüestions del Consell d'Europa al Consell General, i estic convençut de què el cap parlamentari del Grup Socialdemòcrata, doncs, les coneix molt bé.

A veure, la meva contesta ha estat molt precisa vist el caràcter reduït que tenim en la diplomàcia andorrana -em sembla que som una quarantena de persones en aquest moment en l'interior i l'exterior del país- que són les característiques pròpies d'un petit Estat. No es pot assistir a totes les reunions tècniques. Quan no es pot assistir a totes les reunions tècniques es mira de mantenir els debats a les reunions, doncs, posteriors, i les quines hi ha hagut després per tractar els pensaments que van sortir del Comitè Director va ser aquest altre comitè on assisteix l'adjunt del representant permanent, és a dir en unes sessions on es van tractar aquestes qüestions sobre els drets humans. Després hi van haver també les reunions dels ambaixadors que tracten les mateixes qüestions i finalment hi ha les sessions ministerials on arriba tot, i el Govern normalment expressa la seva opinió.

El punt més conflictiu i més complicat que es va debatre en el Comitè Director i després en els altres comitès i sessions subsegüents va ser el saber si quan arriba un cas a la Cort, al Tribunal de Drets Humans a Estrasburg, aquest cas -perquè ara tenen molts casos al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg i n'hi ha moltíssims-, i en alguns països es voldria que es reduís el nombre de casos. Per tant, fer un tria en el moment que arriben allà, i alguns són menors i ja no s'admeten, i els altres -els majors- sí, i aleshores això posa en perill el que és el recurs individual dels ciutadans que és una de les coses que nosaltres pensem que és important que un ciutadà pugui personalment adreçar-se al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg i pugui expressar, doncs, de què al seu país hi ha hagut una dificultat en drets humans, i pugui ser admissible aquesta demanda dels ciutadans, no?

Aleshores, aquesta és la qüestió que nosaltres vam exposar. Quan va haver-hi la sessió ministerial vam dir que vèiem aquest perill i esperem, doncs, que això sigui tractat a les sessions posteriors, i va ser el punt

possiblement més important que hi va haver i va ser tractat no només al Comitè Director sinó en totes les comissions i comitès, després, i a les comissions d'ambaixadors, i a les sessions ministerials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

No dubto que, evidentment, el punt més important que hi devia haver en aquella reunió va ser la intervenció del ministre d'Exteriors d'Andorra, això mai em permetria dubtar-ho.

La repregunta és la següent: aquesta brillant intervenció i la més important de totes existeix en document i es pot trametre a aquest Consell General en un termini que no vagi més enllà del trimestre, tenint en compte la llarga distància que hi ha des del carrer Prat de la Creu fins al Tossal?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar...

Sí, Sr. Antoni Martí, què voleu fer un aclariment reglamentari?

El Sr. Antoni Martí:

Sí, un aclariment reglamentari des del punt de vista que de la mateixa manera que el Grup Parlamentari Lliberal i al seu president no se li deixa exposar posicions polítiques, el Sr. Jaume Bartumeu ho fa contínuament i penso que ha de tenir el mateix tracte que el president del Grup Parlamentari Lliberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, normalment les declaracions que es fan en els organismes internacionals, i en aquest cas en el Consell d'Europa, són públiques. Per tant, el mateix dia que es fan són públiques i normalment es troben, doncs també, en totes les pàgines *web*. Però, evidentment el puc enviar sense cap problema al conseller del Partit Socialdemòcrata, i així ho faré si ho desitja.

I, també aclarir que no va ser pas la intervenció més important ni de molts, però és una intervenció més d'un país més, que té tot el mèrit i les dificultats i els no mèrits que té qualsevol intervenció i que serveix, doncs, per a prosperar en el debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és una simple precisió.

Ja que hi ha diferències de nivell: és el president del Grup Socialdemòcrata, a part de conseller.

El Sr. síndic general:

Alguna altra observació?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sobre el punt aquest darrer, el Sr. ministre ha parlat d'una reunió del 15 de maig referent al CDH.

Jo, la pregunta... -i és una pregunta que he formulat més d'un cop- sí que demanaria i no que es trametés al Grup Socialdemòcrata sinó que es tramités al Consell sistemàticament, cada vegada que hi ha un posicionament del Govern d'Andorra, amb una instància internacional.

No entenc perquè no es fa sistemàticament quan hi ha comissions al Consell -formo part, jo mateix, de dues comissions: la de l'OSCE i la de l'UIP- i actualment s'està constatant que els temes que es tracten tant al Consell d'Europa

com a les Nacions Unides són reiteratius i es tracten també tant a l'OSCE com a l'UIP.

Sembla que el que s'hauria de fer és un sistema de treball potser diferent i, en aquest sentit, la meva pregunta aniria... -ja que se'ns ha donat com a exemple sovint el tema de Suïssa- considerant per altra banda el que ha dit el Sr. ministre que el número de personal que tenim, doncs, és el que és, jo demanaria...

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès, si us plau, és que estem sortint una mica del tema d'avui.

El Sr. Josep Dallerès:

És perquè se m'entengui bé la pregunta que no vol ser polèmica en absolut.

No fóra possible agafar el sistema de treball que tenen, per exemple, els suïssos cada cop que hi ha una reunió? I en aquest sentit, demanaria si s'ha llegit l'informe que vaig portar de l'última reunió a la què es va assistir a l'OCDE, en la qual la ministra d'Afers Exteriors suïssa exposava la seva forma de treball?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

És una interessant qüestió, Sr. Dallerès, i aquí podríem parlar vostè i jo una estona, i vostè en sap més que jo sobre les competències respectives de cada govern. A Suïssa tenen una manera de fer i aquí en tenim una altra, i les competències de cada govern són les unes i les que són allà són unes altres.

Inclús la composició del Consell General -no sé com li'n diuen a Suïssa- no és ben bé la mateixa que aquí, naturalment. Per tant, no sé si el sistema suís és el bo o no.

Prenem nota de la seva demanda. Jo no crec que sigui de cap manera cap cosa difícil d'establir de passar tota aquesta informació que surt de la pàgina *web*, passar-la també per transcrit, o per CD, o com vulguin els grups parlamentaris d'aquesta Cambra a mesura que es produeixin decisions, no només a mesura que hi hagi debats sinó quan hi hagi, penso jo,

decisions; altrament són temes preparatius que no sé si tenen tant interès, no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la número 7.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de juny del 2003, relativa a la signatura del Conveni marc per a la protecció de les minories nacionals.

Fou registrada amb el número 646-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va adoptar el 23 de gener del 2001 una Recomanació -porta per número el 1492- assenyalant que Andorra era un dels quatre Estats membres del Consell d'Europa que encara no havia signat el Conveni marc sobre la protecció de les minories nacionals.

L'Assemblea recomanà al Comitè de Ministres del Consell d'Europa que demanés a Andorra -i als altres tres Estats no signants- que aixequés els obstacles que poguessin existir per a la signatura d'aquell Conveni.

El 31 de juliol del 2001 Bèlgica va signar el Conveni reduint així el nombre de països no signataris a tres.

Actualment, ens consta que la Comissió de qüestions jurídiques i dels drets de l'home de l'Assemblea Parlamentària està preparant un nou informe sobre aquesta qüestió i és evident que es tornarà a assenyalar que ja només són tres els països -Andorra, França i Turquia- que no han signat el Conveni marc i hem de creure que se'ls

instarà a procedir a signar-lo i ratificar-lo en els millors terminis.

I, per això preguntem: per quins motius el Govern no ha signat el Conveni marc europeu per a la protecció de les minories nacionals?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Miri! La contesta que li donaré potser no li satisfarà a vostè però és que ja no em satisfà massa ni a mi, perquè es tracta d'una convenció... alguna vegada ja en vam parlar aquí en legislatures anteriors -d'aquest tema.

Es tracta d'una convenció, un conveni marc, fet per a la protecció de minories nacionals que es va originar -va ser obert a signatura- al febrer del 1995 -vostè ho sap més bé que jo- i va entrar en vigor al febrer del 1998.

El text, es va elaborar, això sí, arran de l'adhesió al Consell d'Europa de noves democràcies producte del desmembrament del bloc de l'Est, bé, dels països comunistes de l'est d'Europa, i per protegir petits grups ètnics, etc, que malgrat tot això no s'han assolit del tot aquestes... per molt conveni marc que es firmi la realitat és molt més dura que això per a alguns d'aquests països... per alguna d'aquestes minories nacionals.

El problema que es fa és el primer instrument jurídic multilateral que vincula d'aquesta manera, i és veritat ara només queda França, Turquia i Andorra que no l'han firmada. Els motius segur que són ben diferents: els de França, els de Turquia i els d'Andorra, siguin els quins siguin per part dels altres dos països. Però un d'ells és que el Conveni no té cap definició -vostè ho sap- de minoria nacional -no diu el que és una minoria nacional. I, això ja és un problema perquè cada un dels països que l'han firmada -i ho hem anat veient precisament a la web, que és una bona informació que tots fem servir-, declaracions de cada un d'ells dient el que ells pensen que és una minoria nacional. És clar, nosaltres haurem de definir el que és una minoria nacional a Andorra, i la minoria nacional a Andorra som els andorrans. Llavors,

per això no estic satisfet de la contesta que li he de donar.

Aquest és un dels motius pels quals encara no tenim prou clar, sincerament, si l'hem de ratificar o no, perquè una cosa que porta aquest Conveni són els informes que es fan posteriorment, etc, etc.

No sé... potser Europa... naturalment Europa no podia pensar que hi hagués un cas com el d'Andorra que és tan lluny del de Liechtenstein -i Liechtenstein fa unes remarques molt pertinents- tractant-se d'una situació molt diferent malgrat tot, no? Liechtenstein fa una declaració que diu: "El Principat de Liechtenstein declara que s'han d'entendre especialment els articles 24 i 25 del Conveni per a la protecció de les minories del febrer del 1995. Tenint en compte el fet que les minories nacionals en el sentit del Conveni marc no existeixen en el territori del Principat de Liechtenstein. El Principat de Liechtenstein considera la ratificació del Conveni marc com un acte de solidaritat en vista als objectius del Conveni."

Potser podríem enforçar-ho així... i bé, estem molt d'acord amb els principis que té que és protegir les minories nacionals dels antics països comunistes de l'est d'Europa que devien tenir greus problemes per ser reconegudes. Són les minories nacionals... són... no sé, hongaresos de la part de Moldàvia, o moldaus de la part d'Hongria... -en fi... no entraré en el detall perquè no el conec, no?

Aquí és difícil que puguem parlar de minories nacionals si no són la nostra pròpia... és així, és una constatació que Europa no la podia fer perquè no la podia saber, no? Per tant, no ens ha semblat urgent procedir a firmar això... aquest Conveni, encara que sí que el podríem arribar a firmar com a mesura de solidaritat i també, d'alguna manera, per no ser a la llista dels que no ho han firmat tot i que en aquest cas em sembla que se'ns justifica més que a ningú de no donar-li un compliment sense unes declaracions molt ben estudiades.

El que sí jo proposo des del Govern és començar una reflexió -que no l'hem començat, li confesso aquí... no l'hem començat perquè no l'hem considerat prioritària, i ho dic tal com és, una reflexió a la qual m'agradaria que poguéssim naturalment participar tots, i és bo que ho fem, per a veure quina mena de declaracions podem fer el dia que firmem aquest Conveni, i també adreçar-nos a les instàncies que esperen

aquesta firma per exposar-los-hi els nostres motius malgrat que es publiqui aquesta nova llista... diguem que França, Turquia i Andorra no l'han firmada per a explicar quins són els nostres motius que ens diferencien... no per diferenciar-nos sinó per dir quins són els nostres estrictament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, agafant el que acaba de dir el cap de Govern en la part final de la seva contesta, efectivament aquest és un tema prou delicat com perquè el mirem de tractar amb una certa delicadesa i acord polític.

La pregunta anava en la línia de la preocupació derivada del fet de què ja només queden tres, i és evident que si Turquia no firma és per un problema que té al Kurdistan, i si França no firma deu ser per altres problemes que també podem conèixer però que, com deia el cap de Govern, tampoc cal que ens hi posem, però Liechtenstein ens ha ensenyat una mica la via i estic d'acord amb aquesta part de la contesta. Nosaltres el que no podem fer, i aquesta no és la nostra preocupació, és deixar-nos atrapar pel síndrome de Turquia, és a dir, que no sembli que aquí tenim una minoria nacional important arraconada en una part del país i, per tant, si hem d'explicar que aquí, nosaltres, som minoria a casa nostra -que això no vol dir que siguem minoria nacional, és la part que discrepo que suposo que estarem d'acord, la part que discrepo de la contesta-, o prenem una decisió o arribarà un moment que potser ja serem sols aquí i tota Europa ens senyalarà amb el dit per una qüestió que no tindrà cap raó de fer-ho, però nosaltres no haurem fet la reflexió i no haurem contestat, no?

Per tant, si hem de poder entendre que la invitació a la reflexió pròpia i general d'aquesta Sala s'ha fet en la contesta, doncs, nosaltres la recollim i estem disposats a participar-hi perquè ens preocuparia que quan això torni a arribar -i aquí hi ha companys que són a l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa-, doncs, al final Andorra ja quedi massa senyalada amb el dit perquè en els

documents que ens han servit per preparar tot això, el comissari europeu dels drets de l'home també ha intervingut. El comissari europeu dels drets de l'home, recordaré que en l'anterior legislatura va fer una visita aquí a aquesta casa i a totes les institucions, va ser rebut per totes i jo recordo una entrevista que hi va mantenir l'anterior delegació al Consell d'Europa, i concretament hi havia el Sr. Enric Palmitjavila, el Sr. Bonet, el Sr. Alís i jo mateix, i allà ja li vam parlar d'aquesta qüestió, no? Li vam parlar en el sentit que acabo de dir i no li vam pas parlar només els socialdemòcrates.

Per tant, jo crec que això és bastant urgent que el Govern digui com ho vol fer però que ho fem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té la paraula per intervenir per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Molt breument per abonar el que diu el Sr. Bartumeu.

Podem afegir-hi tots nosaltres que sortosament la nostra Constitució, tot el que es demana en aquest Conveni, ho protegeix més que qualsevol constitució o que la majoria de les constitucions dels països que ja l'han firmat fins i tot, i això ho hem de fer valer i estic d'acord amb vostè en fer-ho d'aquesta manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré posar-ho sota la forma de repregunta.

Coneix el Govern que, no recordo si és a l'any 1995 o 1996 en el moment en què s'estava logrant això dins del marc de les diferents, justament, comissions que hi havia en el Consell, havia presentat un memoràndum a l'UIP sobre aquest tema en el moment que es va votar, o la primera resolució sobre les minories?

He intentat posar-ho en forma de repregunta.

Únicament per dir que el Consell ja havia fet un treball que possiblement si es treballés d'una altra manera entre Consell i Govern possiblement els esforços portarien més.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A manera de contesta, Sr. Dallerès, li diré que el treball que s'hagi fet o que s'hagués fet en aquell moment és adquirit. No hi ha hagut cap novetat des de llavors, per tant serà bo que entri en el pòsit d'aquesta reflexió que farem tots plegats a l'hora de contestar o de firmar aquesta convenció amb les reserves i amb les explicacions oportunes.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, passem, doncs, abans de suspendre la sessió a la pregunta número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al compliment de les recomanacions del Comitè dels drets de l'infant.

Fou registrada amb el número 647-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 2 de febrer de 2002, el Comitè de drets de l'infant va aprovar les observacions finals sobre l'informe inicial presentat per Andorra sobre l'aplicació de la Convenció dels drets de

l'infant. La darrera de les recomanacions que fa el Comitè fa referència a l'obligació, de conformitat amb l'article 44.6 de la Convenció, de divulgar àmpliament entre la població, l'informe inicial i les respostes presentades per escrit, així com estudiar la possibilitat de publicar l'informe, les actes resumides i les observacions finals aprovades pel Comitè i distribuir la publicació per tal de promoure el debat i el coneixement de la Convenció, així com l'aplicació i supervisió de la mateixa en el Govern, el Parlament, i la població en general, particularment les organitzacions no governamentals interessades.

Atesa aquesta recomanació del Comitè dels drets dels infants, es pregunta: què ha fet el Govern fins a la data per donar compliment a aquesta recomanació? Pensa el Govern procedir a la publicació de l'informe inicial, les respostes escrites, les actes resumides i les observacions finals del Comitè?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc Sr. López en tot cas farà una matisació de per què va haver-hi...

Vam presentar un informe inicial l'any 1999. A partir d'aquí el Comitè ens va fer tota una sèrie de preguntes, i a l'any 2001 vam decidir de fer una addenda a aquest informe, primer per contestar a totes aquestes preguntes, i després per actualitzar també la documentació perquè hi havien hagut canvis importants.

A partir d'aquí, doncs, a l'octubre del 2001 nosaltres... ai! perdó, del 2002, nosaltres vam presentar aquest informe... perdó, del 2001... i al gener del 2002 es va desplaçar tota una comissió per presentar tot això al Comitè.

Quan vam fer les recomanacions, és a dir, les institucions relacionades amb el món de la infància, les ONGs tenien tant l'addenda com tota aquesta documentació i quan van arribar les recomanacions també vam fer-les arribar a les mateixes institucions i a totes les ONGs.

A partir d'aquí, doncs, el que vam demanar també a les ONGs i a les institucions implicades és que ens fessin també les seves apreciacions.

Realment l'única ONG que ens va presentar precisions va ser UNICEF, i el que hem estat fent ara és treballar amb UNICEF, eh? perquè UNICEF a més és l'agència de les Nacions Unides que té el mandat de la infància i que, per tant, li correspon aquest paper i és el que ha de garantir el compliment, doncs, dels drets dels infants arreu del món.

A partir d'aquí, doncs, i respecte a la seva pregunta concreta: la difusió de la població en general. Quan vam dir, bé, el passos següents que fèiem a part dels projectes que ja engegàvem nosaltres per seguir aquestes recomanacions, de què, en tot cas la difusió general la fèssim aprofitant el dia internacional de la infància que és el 20 de novembre. I, el 20 de novembre d'aquest any el que farem és juntament amb UNICEF presentar i fer publicacions de tot el que és el Conveni, les recomanacions, els informes i tota la informació en general.

Ja està.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Esteve López vol intervenir per replicar?

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Volia agrair a la ministra les explicacions sobre l'UNICEF perquè realment, doncs, poden ser d'interès per a alguna persona... jo, realment ja sabia el que era l'UNICEF.

Bé, celebros... estic content de la seva resposta en el sentit que considero que sí és important tal com diuen les observacions finals, la recomanació del Comitè, és important que tant les respostes que va donar Andorra com les pròpies recomanacions del Comitè es facin públiques, perquè únicament si la ciutadania coneix quins són els problemes, si la ciutadania és conscient de quines són les recomanacions que es fan, podrà prendre aquesta consciència per tirar endavant amb aquestes polítiques que, amb això sí que estic convençut, tots compartim.

Per tant, doncs, només celebrar i manifestar, doncs, la meva satisfacció per la contesta que vostè ens acaba de donar.

El Sr. síndic general:

Vol intervenir per duplicar Sra. ministra?

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Més que res, doncs, és perquè compartim els objectius amb el Sr. López i suposo amb tot el que és el Parlament, que penso que aquests objectius per garantir els drets dels infants són compartits per tothom, i més que res, doncs, és per reforçar el que ha dit el Sr. Esteve López.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Bé, doncs, abans de continuar amb l'ordre del dia, es suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 17.55h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.10h)

El Sr. síndic general:

Bé, reprenem la sessió amb la pregunta número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de juny del 2003, relativa a la situació del personal de la Duana Andorrana.

Fou registrada amb el número 648-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

En una altra sessió de control del 24 d'octubre de l'any passat, havia manifestat la nostra preocupació pel que fa a les noves instal·lacions duaneres que s'havien d'ubicar a la sortida - costat d'Andorra per dir-ho així-, del Túnel d'Envalira que s'havia d'obrir.

La ministra ens va parlar de què hi hauria una presència d'efectius únicament a les hores de

despatx i que per a això es farien quatre contractacions.

En realitat després hem pogut constatar que la presència dels agents de Duana és contínua vint-i-quatre hores sobre vint-i-quatre, i el dia 29 de maig vam tenir una entrevista amb el Sindicat de la Duana -amb el sindicat de funcionaris de la Duana- en la qual vam comprovar que hi havia una gran preocupació pel que fa a la necessitat de tenir més contractacions, no només pel fet que contràriament a les previsions que ens havia dit la ministra al punt de la sortida del túnel requeria molta presència d'agents i, per tant, aquests agents s'havien de redistribuir, i en feien falta més, sinó també perquè se'ns va explicar que hi havia una negociació de l'estatut del personal de la Duana lligat amb el Codi de la Duana. Personalment havia estat informat des del ministeri d'un esborrany d'aquest Codi de Duana, però la part que afecta al personal no hi és al document que a mi se'm va facilitar i que vaig poder estudiar.

I, per tant, la pregunta que hem de plantejar i plantejem és si: tal i com... -des del moment en què vaig fer la pregunta i també ho hem pogut llegir a la premsa, que es veu que és una font important d'informació, pels grups de l'oposició-, doncs, si està previst, o no una modificació de l'estatut del personal de la Duana en el sentit que la qüestió de les guàrdies, dels horaris, de la dedicació i dels torns es canvia o no es canvia tal i com hem sentit aquests dies i com se'ns va manifestar la preocupació el 29 de maig?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances. Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de començar... que és bo que hagi fet la puntualització que no va ser la plataforma que va venir a veure al Partit Socialdemòcrata, sinó el Sindicat de la Duana.

Com potser saben, doncs, s'ha creat una plataforma que recull tant a les persones sindicades a la Duana com a les no sindicades per poder tractar alguns temes amb el ministeri entre els quals hi hauria el títol I d'aquest Codi

de Duana que en algun moment es presentarà a tràmit parlamentari.

Deixant de banda també les infraestructures del Grau Roig que potser, doncs, serà objecte de repregunta, i anant concretament a la resposta de la pregunta que se'ns ha fet, doncs, sí que s'està treballant en un Codi de Duana, sí que existeix un títol I -el que és diu ara un títol I- que regularà el cos de la Duana -el que són els drets i les obligacions del cos especial de la Duana-, però, l'Estatut del personal està fixat a la Llei de la funció pública com a marc general i allà es quedarà. És a dir, nosaltres no canviarem, o no tenim la intenció amb aquest títol I, de modificar la Llei de la funció pública pel que fa al cos especial de Duana i, en tot cas, el que podrà implicar algun canvi és el Reglament dels sistemes de compensació que s'aplicarà a tota l'Administració i a tots els cossos especials i que aquí, doncs, sí que hi haurà una harmonització de les diferents circumstàncies laborals que s'hauran de retribuir cadascuna per la seva peculiaritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

A veure! La primera part de la rèplica, jo no he fet cap puntualització pel que fa a la distinció entre plataforma i sindicat.

He sabut aquests dies que hi havia un cert nerviosisme perquè algú que forma part de la plataforma se sentia al·ludit a la nostra pregunta. Crec que si la pregunta es llegeix ben llegida -tots els respectes per tothom-, nosaltres l'únic que vam fer es rebre al sindicat, i el sindicat ens va explicar els seus plantejaments i els de la plataforma de la qual el sindicat també forma part.

Per tant, jo no he puntualitzat res. Em mantinc exactament en el mateix sentit en el que vaig fer la pregunta.

A part d'això, que la ministra em convida a situar la qüestió de la sortida del Grau Roig en les repreguntes, així ho faré però he sentit que ens ha parlat ara, també, del Reglament de sistemes de compensació i, per tant, si se'm permet ja saltar de la rèplica a la primera

repregunta, jo demanaria si el Reglament de sistemes de compensació està lligat amb el també anomenat sistema de gestió de l'acompliment i, per tant, si els sistemes de compensació que es preveuen per la Duana seran assimilats a altres cossos especials - especialment la Policia-, o si hi haurà distincions entre el cos especial de la Policia i el cos especial de Duana pel que fa als sistemes de compensació.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra, doncs, teniu la paraula per la dúplica i per contestar la repregunta del Sr. Bartumeu.

Teniu la paraula Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

És que m'ha semblat que ha dit sindicat en el seu moment i no plataforma. Potser, doncs, no he seguit prou bé l'exposició de motius, però em sembla que l'aclariment valia la pena igualment.

El Reglament dels sistemes de compensació normalment no ha d'estar lligat amb la gestió de l'acompliment i el Reglament dels sistemes de compensació. L'objectiu que tenim -i aquí parlo en nom del Govern- és d'harmonitzar totes les retribucions per circumstàncies laborals de tots els cossos especials i de tota l'Administració.

Per tant, quan a una persona li pertoca cobrar una dieta, aquesta dieta serà la mateixa per a tots els cossos, i quan li pertoqui treballar en torn de nit, o que li pertoqui treballar un dissabte o un diumenge, o l'hora extra, o qualsevol de les circumstàncies que es regulen en aquest Reglament es retribuiran de la mateixa manera en els cossos especials i en l'Administració general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les preguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

La qüestió concreta de la sortida del Grau Roig, i la diferència entre la contesta que se'm va fer al mes d'octubre i la situació real, si en aquell moment deia que em semblava que feia falta més personal voldria saber si a la vista de què aquell lloc està només obert en hores de despatx, ara hi ha una presència física les vint-i-quatre hores del dia, -la qual cosa probablement, o segur, que és necessària-, si s'ha previst unes noves contractacions, i quantes, per cobrir aquest nou punt i per no perjudicar la gestió del personal en els altres llocs?

El Sr. síndic general:

Per contestar té la paraula la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El dia 24 d'octubre quan vaig contestar, doncs, és veritat que encara no sabíem ben bé com funcionaria i així ho vaig dir, i vaig parlar fins i tot en el futur perquè no sabíem exactament com aniria.

En aquell moment vaig dir que... a veure, no es tracta d'un punt fronterer sinó d'un punt avançat del Pas de la Casa i que només obriríem els horaris de despatx. Posteriorment, doncs, vam continuar parlant amb la Duana francesa i mirar quina era la millor manera de combatre el frau, i es va veure necessari de poder completar el cobriment d'aquell punt fronterer durant les vint-i-quatre hores del dia.

És veritat, doncs, que la Duana en aquell moment no tenia totes les persones a disposició, tots els agents de Duana disponibles per fer-ho; si bé vam passar tres agents administratius, els hem traslladat a una comissió de serveis perquè puguin ser agents de duana; també hem contractat tres eventuais perquè puguin ajudar en la feina administrativa i el que és més important és que hem signat un protocol amb la Policia que ens ajuda a cobrir en el punt fronterer algunes nits, i sobretot el cap de setmana, algunes hores per totes aquelles hores que la Duana no pot cobrir ella mateixa.

I, per tant amb els nous cinc agents que, en principi, entrarien el mes de juliol a la Duana i amb totes les disposicions que han anat fent durant aquests mesos, doncs, sí que és veritat, doncs, que hi ha una redistribució de les hores i

que s'han fet més torns amb un màxim, em sembla, que els agents treballen unes quatre nits al mes, cada agent, i que per tant durant aquest temps transitori que hagin de funcionar les dues duanes, doncs, sí que hem demanat un esforç a altres cossos especials com la Policia que ens ha ajudat durant aquest temps, com també al mateix cos especial que ha donat, una vegada més, la seva demostració de què s'adapta a aquestes situacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Les modificacions aquestes en relació al Reglament de sistemes de compensació, i tal com se m'ha dit en una contesta anterior, hi haurà una assimilació de dietes i d'altres conceptes a tots els cossos, fins i tot -si he entès bé- no únicament als especials sinó al conjunt de l'Administració, la pregunta és: es mantindran els anomenats "drets adquirits" que són específics dels agents de Duana dels últims anys, o bé es modificaran aprofitant aquest Reglament, i hi haurà una modificació dels drets específics que tenia el cos especial dels duaners, i hi haurà una assimilació que modifiqui aquests drets adquirits?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances. Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Mestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquests drets adquirits, doncs, ja hauríem d'analitzar quins són i si es tracta de drets adquirits, encara estem treballant sobre aquest Reglament, i s'haurà de veure si hi ha alguns punts específics d'alguns cossos, no només dels de duanes, si es conserven o no.

És veritat que la Duana era el cos més ben regulat en qüestions de sistemes de compensació perquè era quasi, quasi l'única que tenia aquesta retribució quan altres cossos encara no la tenien tan ben regulada com la té

avui la Duana, i s'haurà de veure si el resultat final d'aquest Reglament arriba, doncs, a alguna pèrdua o no arriba amb cap pèrdua i que és un tracte equilibrat per a tots els cossos i això és el que veurem al final de tot quan el Reglament estigui ja a punt d'aprovació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, si no hi ha cap altra pregunta passem a la número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al nou brot infeccions de gastroenteritis del mes de maig de 2003.

Fou registrada amb el número 649-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

No fa gaire temps, el dia 13 de març d'enguany, en la primera sessió de control a Govern d'aquest període de sessions, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ja vam tenir ocasió d'interpel·lar el Govern en relació a dos brots infecciosos de gastroenteritis que s'havien produït durant el mes de febrer i que van afectar, d'una banda uns tres-cents alumnes i professors del col·legi Sant Ermengol i, d'altra banda, uns dos-cents turistes que s'allotjaven en vuit hotels de diferents parròquies. En la resposta a la nostra pregunta, la Sra. ministra de Salut i Benestar manifestava que no podia precisar les causes que havien provocat aquells brots i que des del seu ministeri es treballava en la millora dels controls i plans de vigilància establerts per adequar-los a les necessitats del país.

Doncs bé, durant el proppassat mes de maig, un cop més, un nou brot infeccions de gastroenteritis va afectar una seixantena de joves que es trobaven a Andorra celebrant un torneig de futbol juvenil, afegint-se a la llarga llista de brots infecciosos de gastroenteritis que afecten la salut dels ciutadans, residents o turistes, i malmeten la imatge turística del país.

En conseqüència, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, preocupats per la salut de tots els ciutadans que viuen al país o que ens visiten, ens veiem obligats a tornar a preguntar: primer, pot determinar el Govern quines són les causes que han provocat el darrer brot infeccions de gastroenteritis?

Segon, ultra les declaracions de bones intencions, què està fent el Govern per protegir la salut dels ciutadans i prevenir l'aparició periòdica i sistemàtica de brots infecciosos de gastroenteritis?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer una apreciació, Sr. López.

En la seva exposició de motius diu que jo li vaig manifestar, doncs, que no podia precisar les causes que havien provocat aquells brots, i agafant el Diari Oficial del Consell General d'aquell dia, i el que li vaig dir és que el que li vaig dir és que no tenia l'informe dels tècnics i per això no li podia contestar.

Però, no és el mateix les causes si no tinc l'informe, i per mi no és tenir l'informe sinó el no saber la causa.

Llavors, quan tinguem l'informe, ja tenim la causa, o no.

Més que res aquesta apreciació.

A veure! Pel que fa a la primera pregunta...

(Se sent un mòbil)

El Sr. síndic general:

Si us plau voleu sortir i apagar el mòbil?

D'acord.

Si us plau, continueu Sra. ministra.

La Sra. Mònica Codina:

... Bé, puc continuar Sr. síndic?

Gràcies.

Pel que fa a la primera pregunta, si podem determinar les causes, la resposta és una mica la mateixa que li vaig fer el 13 de març perquè no tinc l'informe dels tècnics. El que sí, en tot cas, aprofitant, doncs, també que avui és l'últim període de sessions de control al Govern i que també s'acaba el període de sessions parlamentari, el que sí conec, perquè he parlat amb els tècnics una mica, què és el què s'ha produït en aquest brot darrer d'aquests nens, doncs, que formaven part de diferents federacions de futbol. El que puc avançar pel que m'han dit els tècnics que hi ha: la cap de l'àrea epidemiològica i el cap de l'àrea d'aliments i nutrició, que han d'acabar de fer les conclusions, m'han dit que segurament la setmana que ve ho tindran i que, per tant doncs, jo quan pugui passar l'informe al Govern el que sí que agafó el compromís és, doncs, d'adreçar-lo a tots els consellers generals de la Comissió de Sanitat perquè en tinguin coneixement sense que es faci una demanda explícita, eh?

De totes maneres, el que sí em va comentar -perquè ahir vaig tenir l'oportunitat de parlar amb el cap de l'àrea d'aliments- és que de les mostres que es van obtenir -perquè de tot el procés que seguim s'agafen mostres d'aigua i mostres d'aliments-, les mostres d'aigua han sortit bé de les analítiques i a les mostres d'aliments sí que s'han trobat bacteris, i ara el que s'ha de fer per arribar a aquestes conclusions és quadrar si a la simptomatologia a partir de l'enquesta epidemiològica que han fet la cap d'àrea i els tècnics de vigilància epidemiològica coincideixen justament, doncs, per veure com ha pogut ser causat aquest bacteri patògen que s'ha trobat en alguns aliments.

Això és el que ara han d'assentar els dos caps, més que res per acabar i fer aquestes conclusions i tenir l'informe final que llavors ja els hi faré arribar.

Pel que fa a la segona pregunta del què realment estem fent? En tot cas, ara, m'estendré una miqueta però penso, doncs, que ja quan li vaig contestar la del 13 de març, ja li vaig fer l'oferta doncs, de què no tenia inconvenient en explicar-li una mica el que estàvem fent. Però bé, doncs, avui aprofitant ja que fa la pregunta una altra vegada, doncs...

A veure, el primer que li vull comentar és que... a veure, pot donar la sensació -almenys des que estic jo de ministra de Salut i Benestar- de què els brots de gastroenteritis han aparegut ara, no? Llavors, això, doncs, pot representar que realment són ara que es produeixen els brots de gastroenteritis i que abans no n'hi havien, no? Penso, doncs, que si ara es declaren brots de gastroenteritis és perquè el que s'ha fet és un sistema nacional de vigilància de la salut i, per tant, doncs, el ministeri n'està informat i n'està assabentat i, per tant, pot actuar. Quan abans no hi havia aquest sistema de vigilància, doncs, difícilment el ministeri no se n'assabentava, i segurament de brots de gastroenteritis n'hi ha hagut sempre però llavors no es podia actuar perquè no se sabia. Quan no se sap, realment, no es pot actuar.

Per una banda, el sistema nacional de vigilància va des del Pla de vigilància de control alimentari i, per altra banda és el Pla de vigilància de les aigües, a part dels plans de vigilància en l'àmbit de salut sobre altres tipus de malalties, etc, però que no és el cas de les tòxiques infeccions alimentàries.

Pel que fa als plans de vigilància es va aprovar ja el Sistema Nacional de Vigilància i Control Alimentari l'any 1999. Això va comportar canvis perquè a més a més el Consell General va aprovar el que era el protocol sobre qüestions veterinàries complementari a l'acord de forma de bescanvi entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea de l'any 1990 -això ho va aprovar l'any 1997. Aquest canvi va provocar, doncs, que els inspectors que teníem distribuïts per les duanes, aquests controls sanitaris a les fronteres s'abolissin i llavors, s'instauraressin les determinades freqüències d'inspecció del que anomenem "control a l'origen" i "control a la destinació": els primers estaven destinats a controlar les condicions tècnico-sanitàries dels centres o establiments ubicats dins del territori nacional que desenvolupen activitats alimentàries, i els segons dirigits principalment al control sanitari dels productes que arriben a dits centres procedents d'altres indrets o països, a fi d'avaluar, doncs, de forma aleatòria sense discriminacions per raó d'origen, que aquests productes, doncs, compleixen amb els requisits sanitaris vigents.

Llavors, a l'any 2000 es va aprovar el primer Pla de vigilància que regulava, doncs, la freqüència d'inspeccions que s'havien de fer de tots els tipus d'establiment que tenim. Diferenciem sobre establiments de remesa

indirecta i de remesa directa. Per posar un exemple de remesa indirecta pot ser una sala d'espessament, i de remesa directa el que serien restauracions comercials, socials... el que serien restaurant, snacks, etc.

En aquest primer Pla de vigilància de l'any 2000 la incidència estava sobre el que... de més freqüència d'inspeccions sobre el que era tots els establiments de remesa indirecta, també hi havia sobre els de remesa directa però amb freqüència molt més forta justament per la normativa que s'havia d'aplicar. Aleshores, vistos aquests dos anys de funcionament d'aquest Pla de vigilància i les estadístiques que hem obtingut, el que vam fer, doncs, el dia 23 d'abril d'aquest any és aprovar un nou Pla de vigilància adequat a les noves necessitats, tant pel que fa a aliments com pel que fa a les aigües. Pel que fa a aliments, doncs, aleshores vistes les estadístiques, el que hem fet és reduir la freqüència d'inspeccions sobre els de remesa indirecta, doncs, perquè hem vist que realment estan fent les coses força bé i, per tant, això no vol dir que no es segueixin fent controls, però, per exemple en llocs on s'anava cada dia, ara igual s'hi va dos cops per setmana, i potenciar sobretot, i vist també els resultats d'aquests darrers brots, que realment ens estàvem trobant, doncs, que tot el que era restauració comercial i social, doncs, havia anat en creixement, doncs, potenciar les inspeccions en aquests tipus d'establiments i, per tant, doncs, el que estem fent ara, són inspeccions molt més freqüents.

Pel que fa, per exemple, als restaurants i al sector de restauració comercial és fer una inspecció a l'any. Ara, això pot semblar molt però, és clar, no hi ha cap país europeu que faci una inspecció a l'any en tots els seus establiments de restauració comercial perquè comporta que passi una inspecció, però en aquella inspecció sempre hi ha alguna cosa o alguna deficiència en la regla, la qual cosa vol dir que comporta inspeccions contínues fins que les coses estan solventades.

Així mateix a part d'aprovar el Pla de vigilància vam aprovar també un circuit...

El Sr. síndic general:

Li demanaria de concloure Sra. ministra.

La Sra. Mònica Codina:

Ja hauria de concloure... bé, llavors en tot cas faré referència al Pla de vigilància de les aigües.

En el Pla de vigilància de les aigües i com coneix la descripció de les xarxes i que justament en el mes de setembre també s'han d'adaptar, han de tenir l'autorització de captació i d'abastament d'aigua a les empreses que vam allargar-ho. El que vam fer és que en funció, doncs, del que eren els històrics de potabilitat, la gestió que es porten de les xarxes d'aigua adaptar aquest Pla de vigilància, i per tant, el que s'ha fet per parròquies i en funció de les xarxes, doncs, canviar les freqüències d'inspecció en funció de totes aquestes dades, i poden haver-hi freqüències d'inspecció d'un cop per setmana com freqüències d'inspecció de cada dos mesos, això en funció de tot aquest històric i d'aquestes dades que teníem, i per tant, el que hem anat fent, doncs, és aplicar i adaptar aquests plans de vigilància a les necessitats que teníem.

I, per altra banda hem fet dos reglaments que estan publicats al BOPA... ahir vam fer la presentació de les guies de manipuladors d'aliments i de pràctiques correctes del que és el sector de la restauració, que ho vam fer conjuntament amb els sectors que han participat però que vam presentar-ho juntament amb la Cambra de Comerç i la Unió Hotelera i també hem fet modificacions al Reglament pel qual es regulen les activitats alimentàries que es va aprovar el 12 de juliol del 2000, i el 30 d'abril d'aquest any vam fer modificacions adaptant-les, doncs, una mica a aquesta posta en marxa que es va fer a l'any 2000.

Per part meva res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, com no podia ser d'altra manera, agrair a la Sra. ministra les llargues explicacions que ens ha fet.

En relació a la precisió que vostè ha fet, jo li he de dir que, clar, que per la raó que sigui, vostè aquí al Ple del Consell General responent a la pregunta, no va poder sobre les causes concretes, a l'igual que avui no ho ha pogut fer

per un problema de temps, segurament. Però bé, això no és ben bé el problema. Realment és per matisar-ho, igual que vostè ho ha fet, de dir: no vostè no va poder respondre, no va poder informar perquè desconeixia en aquell moment quines eren les causes d'aquells dos brots infecciosos. D'una altra banda, miri Sra. ministra! És per dir-li, -això ja li vam dir fa tres mesos-, i nosaltres des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata instem al Govern, els encoratgem a què vostès prenguin totes les mesures, que no escatimin esforços, que no escatimin recursos, per fer bones polítiques de prevenció perquè la salut dels ciutadans és allò que és més important. Nosaltres tenim la sensació, i penso que és una sensació generalitzada, de què darrerament es produeixen molts brots de gastroenteritis. Nosaltres de tot cor li desitgem que vostè tingui èxit en les seves polítiques de prevenció. I que per tant no tinguem de tornar a preguntar-li sobre aquest tema. I li dic de veritat, li desitgem de tot cor. Perquè si és cert, realment, la sensació que hi ha al carrer és que hi ha molts brots de gastroenteritis, Sra. ministra, jo li dic, jo la voldria continuar coneixent com el que és, -la ministra de Salut i Benestar-, i no com el que malauradament, i es comença a dir pel carrer, que vostè sembla més que la ministra de Salut i Benestar la ministra de gastroenteritis i malestar, -malestar de ventre, vull dir. Això és el que jo li dic, i insisteixo, li desitjo que tingui èxit amb aquestes polítiques de prevenció que ha intentat explicar.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si us plau, sí teniu la paraula per replicar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, gràcies Sr. síndic. Bé, lamentaria molt, doncs que em coneguessin per això, espero que em coneguin per altres temes, altres temes que ara tampoc anomenaré aquí. A veure, penso, doncs, vostè en la segona pregunta parlava de bones intencions. Penso que de bones intencions en tenim, però de feina també se n'ha fet. I si ara es coneixen els brots de gastroenteritis. És perquè realment el ministeri ha muntat un sistema nacional de vigilància, la qual cosa abans no hi era, i perquè informem. Informem als mitjans de comunicació, i penso que s'ha de fer, i ho seguirem fent així. Per tant s'informa als mitjans de comunicació. Vol dir que hi ha

més brots dels que hi havia abans, quan no s'informava, el ministeri no en tenia coneixement, i tal. Penso que la forma d'actuar, que estem actuant és la correcta, que ens portarà en la línia que tothom realment agafi consciència, però penso doncs, bé, que si la feina doncs que realment correspon, vol dir agafar fama de què hi ha més brots, -de brots de gastroenteritis n'hi ha hagut sempre, segurament Sr. López, l'únic que abans no se sabien-, per tant quan una cosa es desconeix realment diu, no passa, no! Les coses passen però quan no es coneixen, un pot tenir la sensació de què no estan passant, i per tant estem treballant en aquesta línia. Penso que de feina se n'està fent, i en aquest sentit res més per part meva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes. Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, era per preguntar-li, perquè és cert de què la sensació probablement infundada, però és una sensació de què actualment hi ha més brots de gastroenteritis, existeix, jo li volia preguntar si vostès disposen, al ministeri, d'estadístiques comparatives per exemple entre els brots que hi han hagut en aquests dos darrers anys en els que vostè ha estat al capdavant d'aquest ministeri amb els que hi va haver en els dos anys anteriors?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí a veure, un moment que miro perquè sí que tinc les dades que m'està demanant. A veure, el que no tinc son les dades del 2000, però l'any 98 van haver-hi 5 brots de gastroenteritis, l'any 99 van haver-hi 3, l'any 2000 van haver-hi 6, i l'any 2001 van haver-hi 5. i a més en aquesta estadística, per exemple, doncs tinc brots per exemple com Catalunya, o com altres països com Malta, Suïssa o Islàndia. Però, mirin, Catalunya que ho tenim més a prop, a l'any 98 en van tenir 120, al 99 136, al 2000 110, i al

2001 149. I Llavors per tant, en un país molt proper, per dir que, bé, més que res una referència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí Sr. Esteve López .

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra, vostè s'ha ofert ara quan tingui l'informe dels tècnics del seu ministeri, a fer-nos-el arribar, als membres de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, doncs agrair-li. Demanar-li si ens podria fer arribar també els informes finals que deu tenir sobre els brots de febrer d'aquest any, tant del Col·legi Sant Ermengol com el que va efectuar als vuit hotels.

Vostè el dia 3 d'abril va fer arribar als membres de la comissió legislativa un informe que feia referència al brot infeccions del Col·legi Sant Ermengol. En aquell informe es deia doncs que hi havia dues hipòtesis i que encara s'estava a l'espera de conèixer les proves definitives per poder dir quina de les dues hipòtesis seria la que finalment va provocar el brot. M'imagino que des de llavors fins ara, des del mes d'abril fins ara, aquests resultats els deuen tenir, que per tant ja es podrà saber quina va ser la causa del brot infeccions de Sant Ermengol. Per altra banda, de l'altre brot infeccions dels vuit hotels que va haver-hi, també al mes de febrer, no hem tingut cap informació nova, per tant jo li demanaria si vostè ens pogués fer arribar als membres de la comissió legislativa aquests informes.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, a veure en referència a l'informe que li vaig enviar del Col·legi Sant Ermengol, és un informe definitiu, l'únic que en aquell informe hi posava que a l'aigua, en el dipòsit, estaven unes mostres pendents, d'acord. El que sí li puc dir és que aquelles mostres de l'aigua han donat positiu, sí, això li puc dir. Però era en el dipòsit

que s'havien agafat mostres d'aigua i llavors l'aigua ha sortit bé. L'únic que deia en l'informe es que quedava pendent, però l'informe és un informe final, l'únic que quedava pendent és això, aquestes mostres d'aigua que encara teníem en el laboratori. Perquè a més a més s'havia d'agafar molta quantitat d'aigua, i això. Els resultats que tenim són bons de l'aigua.

Respecte al dels hotels, jo no tinc cap inconvenient en enviar-los tots els informes i tota la documentació, que ho faré conjuntament, en tot cas si els hi sembla bé amb l'informe d'aquest darrer brot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta. Bé si no hi ha cap més repregunta passem a la número 11.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al problema plantejat entre el Centre de la Cultura Catalana i RTVA, SA per a l'enregistrament i la difusió de la Mostra de Teatre Jove.

Fou registrada amb el número 650-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Assabentat del problema plantejat entre el Centre de la Cultura Catalana i RTVA SA, per a l'enregistrament i la difusió de la Mostra de Teatre Jove, pregunto: en base a quins criteris determina RTVA SA, quines activitats culturals i esportives, enregistra a càrrec del seu pressupost, i quines no?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per contestar la pregunta hi ha dos temes que s'han de valorar per separat.

Primer, hem de dir quin és el problema perquè vostè diu que vostè està assabentat, però la resta de la Sala pot no estar-ne, i una breu exposició li faré, que vostè deu conèixer, però en tot cas aquesta és l'explicació que se m'ha donat des de la televisió.

Al mes de març del 2003, el Centre de la Cultura Catalana va demanar per carta a la direcció de Televisió Andorrana registrar i posteriorment difondre la Mostra de Teatre Jove. Aquesta demanda, com totes, va ser exposada i debatuda en la sessió del comitè de direcció de RTVA el 26 de març, i després de valorar la quantitat d'actes i sortides previstes per la unitat mòbil, -la unitat mòbil, perquè només n'hi ha una-, en les dates en què se celebrava la Mostra de Teatre Jove i les obligacions contretes anteriorment, es va haver d'acordar per acta del 12 de març, que el cap de programes es posaria en contacte amb el Centre de la Cultura Catalana per informar-los de què era impossible assumir aquest enregistrament, però sí que podia ser retransmès per ATV i per difondre en diferit l'esmentat esdeveniment si es feia arribar un enregistrament, com s'havia fet l'any anterior, que va ser així. L'any anterior s'havia enregistrat per una privada -per una productora privada- amb un sponsor, i aquest enregistrament va arribar a televisió, televisió la va retransmetre gratuïtament, tot i que gratuïtament no hi ha res perquè l'emissió no és cara però el personal que ha d'emetre amb permanència també ha de ser pagat i amb hores extra moltes vegades.

Tot això en aquell moment no va poder ser, se'ls hi va dir que no. Hi havia una conversa per mantenir la sponsorització, que era la manera de poder-ho fer per una productora que fes l'enregistrament i després el portés a televisió, però no es va poder. El Centre de la Cultura ho va intentar però hi va haver un desestiment de l'anterior sponsor en algun moment, el Centre de la Cultura va fer un comunicat dient.. queixant-se de la política del servei comercial d'ATV sobre que menyspreava la cultura -això a la televisió andorrana- i a partir d'aquell moment no hi va haver més sponsor, no sabem si una cosa es relaciona amb l'altra. Però, en tot cas, la segona part de la contesta és dir que: com és que és així?... però, és clar, partint dels

mitjans que té la televisió. Té els que té i amb els que té fa molt més que moltes altres televisions de tipus equivalent comarcal, local o fins i tot autonòmica.

La llista d'activitats els hi farà arribar el dilluns junt amb els documents que m'he compromès de fer-los-hi arribar també d'APAPMA, però, breument cultural, doncs, ha fet des del setembre del 2002 fins ara al març del 2003, doncs, concerts dels Petits Cantors, tres dies de fira d'Andorra, un concert de Nadal, el teatre dels Pastorets, el concert del Pep Sala, el concert de carnaval de l'ONCA. Al març d'aquest any el concert d'aniversari de la Constitució, el Som-hi Teatre, el teatre-festival de Pallasses, el mateix dia també -sense que tingui res a veure, evidentment- una transmissió en directe d'aquest Consell General, tres festivals més de pallasses, concert de final de curs de la Montserrat Caballé i el desè aniversari de l'ONCA. Altres retransmissions simultàniament -això només és cultura-, quaranta-quatre retransmissions esportives del setembre del 2002 al 2003 gravades i donades a l'hora que sigui però, en tot cas, desplaçada la unitat mòbil per gravar que és la mateixa feina que donar en directe pràcticament perquè hi ha d'haver la mateixa gent. Quaranta-quatre que són voleibol, futbol sala, rugbi, bàsquet, tennis, Copa Davis i futbol gran. Catorze directes des d'aquesta Sala en aquest temps, i els Jocs dels Petits Estats d'Europa a Malta, a més a més altres programes de caire polític, doncs evidentment, la missa i en directe de la seu d'Urgell del canvi de Copríncep, de Bisbe en aquell cas. I llavors és clar la capacitat humana d'Andorra Televisió és la que és, li permet fer una sortida setmanal per gravar alguna cosa fora dels estudis. N'ha fet 55, de fet n'ha fet més de les que té capacitat de fer, i això vol dir un esforç de les persones i dels equips humans que hi treballen. Amb els mitjans que hi ha, hi ha moments en què s'han de prendre decisions entre una cosa i l'altra, i més d'una vegada, moltes vegades. Tots sabem la proliferació enorme d'actes de tipus cultural que hi ha a Andorra, i també els esportius. No hi ha cap diferència entre la unitat mòbil que fa una cosa i l'altra, perquè és la mateixa, l'única, de moment, i és clar mentre no es decideixi en els pressupostos d'adquirir una altra unitat mòbil amb tot el que comporta d'augment de personal per portar-la, naturalment, aquestes són les limitacions que hi ha. He de dir que malgrat tot la graella no està limitada, de graella n'hi ha suficient per fer emissions, això és segur, ara

mateix, em sembla que s'està donant aquest festival a la nit de pallasses, però tants objectius que no pot tampoc caure la televisió en ser la productora de tots els actes que es fan a Andorra, perquè és impossible, no ho podria assumir, ni tant sols amb dos o tres unitats mòbils, i no és dolent que les entitats, que les companyies privades que facin producció de programes puguin també, amb el que és la seva pròpia feina, que és produir programes i donar-los a televisió perquè siguin emesos, però és clar això requereix un cost econòmic. El Centre de la Cultura Catalana té els mitjans que té, i perdent l'sponsor que va perdre, se li va fer difícil aquest any de gravar-ho, i llavors va demanar que ho fes RTVA. Televisió Andorrana no ho va poder fer, i aquest és el motiu perquè no es va poder fer, i aquesta és la contesta que li puc donar en aquest moment, Sr. Casals.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Primer una matisació: pel que jo sé, no és que tingués un sponsor per gravar, sinó que dedicar una part de la subvenció i ajudes a la gravació perquè no ho feia RTVA, SA? d'una banda.

De l'altra, la gravació d'una....vull que quedi clar que no estic defensant particularment aquesta entitat sinó que la pregunta ha quedat ben clara, vull saber quins criteris s'utilitzen per determinar què s'enregistra i què es paga, i què no?

Una tarda, una nit de teatre, vint hores de teatre és una estructura semblant a la que tenim gravant en aquests moments aquí, i en cap cas una unitat mòbil. Això no és que ho digui jo, és el que se li va contestar segons el Centre de la Cultura Catalana a Andorra Televisió.

La Mostra de Teatre Jove mobilitza, -jo no discutiré tot el que m'ha dit, evidentment, segur que és en actes i més, i últimament he vist molt Andorra Televisió perquè estava tancat a casa, i evidentment retransmet molts actes d'aquests, no ho discutiré-, però és clar, per exemple la Mostra de Teatre Jove, que per això es queixa el Centre de la Cultura Catalana, l'edició de l'any anterior, Andorra Televisió la va difondre tres vegades. Per què? Doncs perquè mobilitza centenars, i *inclús* estones concretes més d'un

miler d'escolars fora horari lectiu, i per tant hi ha una pila de famílies que els hi interessa. Per tant algun interès deu tenir. Jo, la meua repregunta serà repetir una que no me l'ha contestat, és saber si hi ha algun criteri, o quins criteris s'utilitza per determinar, per fer aquesta llista que vostè m'ha donat i descartar, o si és a criteri del director de l'entitat o de qui. Però jo el que necessito saber, i el que el meu grup parlamentari demana, és si es segueix uns criteris concrets o si això és a lliure decisió d'algú.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per duplicar.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

En primer lloc puntualitzar el tema que vostè ha dit de què el Centre de la Cultura Catalana no va fer això per uns motius determinats. A mi se m'ha explicat el que va ser. L'any anterior sí que va tenir un productor privat que va participar en el pagament de la gravació, i la Televisió Andorrana sí que ho va retransmetre tres vegades l'acte. Però clar, si el tingués l'acte el retransmetria tres i quatre vegades, si fes falta, això sí, però l'ha de tenir gravat. Per gravar-lo, ha d'anar algú amb una unitat mòbil a gravar-lo amb tot el que això representa, i televisió no va poder-hi anar. Per què van decidir-ho així? Pel que he dit. Els mitjans són limitats, hi ha una prioritat de demandes, perquè hi ha unes demandes que arriben amb molta anticipació, i m'imagino, per això m'ho diuen, aquí també es decideix en el moment per fer, sense cap motiu més, que es pugui valorar més un teatre juvenil que un concert o qualsevol altre acte. És ben difícil de posar un criteri en això, no ho podem escriure això, em sembla a mi que no es pot escriure. Ara, si hi ha una solució que vostè li sembla factible, de posar uns criteris que serveixin per tothom, estem disposats a treballar-hi, però m'imagino deu ser molt difícil de saber en qualsevol moment quina prioritat s'ha de donar a una cosa o a una altra, en un país on hi ha una gran quantitat d'activitats de tota mena, de tipus cultural les unes i les altres, i que si es pogués prioritzar que es dediqués l'emissió de programes tant com es pugui, allà on hi surtin joves, i joves que participin en activitats de teatre, de dansa i del que sigui,

seria bo que fos així, però la part de producció continua sent-hi igual. Deixar de donar un acte d'una mena per donar-ne un altre és una decisió dura, segurament, i el comitè de direcció de la televisió és el que decideix. No una persona sola sinó un comitè que hi participem els diferents caps d'àrea de la mateixa televisió.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de preguntes. Alguna pregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest mateix tema.

Aquest any també el Centre de la Cultura Catalana concretament s'ha fet la gravació i, per tant, s'ha hagut de buscar la vida i se la fa.

És clar, ja no és només és una qüestió de temps per Andorra Televisió sinó que també deu ser una qüestió de pressupost, ja que no se li admeti a no pagar-li aquesta gravació a l'entitat sinó de compensar-li amb una mena d'anunci o publicitat dels patrocinadors. I a més, s'exigeix quan Andorra Televisió no hi posarà més que la pantalla a les hores d'emissió que Andorra Televisió considerarà com a col·laborador patrocinador. L'entitat m'ha fet saber a mi que li costa d'admetre-ho, i jo personalment també veig difícil que a més de buscar-se la vida, l'equivalent de les nou-centes mil pessetes -vora sis mil euros que costa la gravació-, que per tant hem de deduir de la seva subvenció i ajudes que tenen per altres activitats. Repeteixo, Sr. cap de Govern, no tenen una ajuda específica per gravar, no tenen un sponsor específic per gravar, no és cert. Doncs, d'alguna manera no li sembla que Andorra Televisió podria correspondre d'alguna manera, o a través del pressupost o a través d'alguna col·laboració, amb aquesta entitat i amb qualsevol altra. Estic parlant en general d'entitats, bé que viuen del voluntariat dels que hi participen. Hi participem molta gent, ja no amb el Centre de la Cultura Catalana, evidentment, sinó no en parlaria avui aquí, però vull dir de gent del voluntariat que fa treballar molts nens fora de l'horari lectiu, que per la televisió deu interessar a molta gent, a molts pares, i a moltes famílies, perquè és clar si ho han difós tres vegades en un any, tres vegades les mateixes deu o dotze o quinze hores, deu ser que interessa al públic, o

en tot cas aquest consell directiu deu creure que això interessa a l'audiència. Per tant us demano, si no creieu que d'alguna manera, quan s'ha hagut de limitar la llista que m'heu donat per motius de temps, la resta d'entitats hi hauria alguna manera d'ajudar-los a través d'Andorra Televisió o del pressupost nacional?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

La informació que tinc, Sr. Casal és que les transmissions, no es cobra res d'aquestes transmissions. No es demana res a les entitats que porten una gravació feta, i *inclús*, dades. Alguna vegada s'han trobat a televisió que la gravació no és la òptima per transmetre, però com que l'important no és la qualitat essencial de les imatges sinó el contingut d'aquestes imatges, s'ha donat també en alguns casos, i no és aquest que parlem ara aquí, pot ser un altre cas. Ara, que la televisió pròpiament ella mateixa més enllà de transmetre i de posar antena amb tots els serveis que fan funcionar la continuïtat de l'antena, més enllà d'això que sigui la televisió que participi en això, a mi em sembla que no és adequat. Això correspon evidentment al ministeri, el ministeri fa el seu esforç en totes les entitats que pot, i distribueix els mitjans que s'aproven en el pressupost per cada una de les entitats. Però és clar, si es fa amb una, s'haurien de fer amb totes. Televisió Andorrana podria ajudar a totes, és clar, ens pujaria el pressupost, i jo em sembla que correspon més que ho facin les entitats públiques corresponents, tant els ministeris com els comuns, i com també els sponsors privats que hi tenen molt a dir, i sortosament ho fan. Aquest és el criteri que jo penso. Llavors sobre la televisió no he d'entrar amb fer més o menys a favor d'uns o altres, perquè sempre hi haurà un moment en què haurà de decidir, salvat que tinguéssim uns mitjans astronòmics de l'ordre de tres o quatre unitats mòbils, que no pensem que s'hagin de tenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé doncs passarem a la pregunta següent número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa a les partides del pressupost nacional destinades a subvencions per a les federacions esportives.

Fou registrada amb el número 651-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta molt curta i molt concreta. Per quin motiu en el pressupost nacional les partides destinades a subvencions per les federacions esportives estan agrupades en un sol capítol, i una sola quantitat i no desglossades per entitats de subvencionament?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació, Joventut i Esports. Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de l'esport de data 30 de juny del 1998 en el seu article 51 preveu la possibilitat que el ministeri competent en esports pugui fomentar els programes i les activitats que siguin coherents en els criteris i les directrius de la política esportiva de l'Estat, i que desenvolupin les federacions esportives i el Comitè Olímpic Andorrà. A aquest efecte es poden establir diferents sistemes de suport econòmic directes o indirectes, i les bases per la concessió de les subvencions i ajudes a l'esport amb caràcter plurianual, anual o puntual.

En l'article 52, ens diu que les subvencions en l'esport tenen de reunir les característiques administratives derivades de la seva discrecionalitat i condicionalitat.

En el seu atorgament i la seva quantificació resten supeditats a la consignació i a la disponibilitat que s'estableix en la llei de pressupostos de cada exercici, efectuant-se el seu pagament per avançat, en dues parts: durant el primer trimestre el 50% de l'ajuda atorgada, i durant el tercer trimestre el 50% restant, com diu l'article 6 del Reglament d'ajuts a l'esport.

La concessió de les subvencions es fa a partir de la seva convocatòria al BOPA, en la qual s'especifiquen les bases que serveixen perquè les associacions esportives puguin sortir dels seus ajuts sempre dins del marc de l'article 53 de la Llei de l'esport.

Per tant les ajudes a l'esport són transferències corrents amb càrrec als pressupostos inicials sense assignació nominativa, i per tant es concedeixen d'acord amb els criteris de publicitat, concurrència i objectivitat en aplicació del que disposa l'article 14 de la Llei del pressupost.

El funcionament de la Secretaria d'Estat d'Esports és de la següent manera. Dintre de les seves competències no pot contreure cap obligació econòmica sense la disponibilitat pressupostària prèvia. La primera acció per posar en funcionament el mecanisme dels ajuts és conèixer la xifra que el Govern destinarà a les subvencions esportives del proper exercici, -normalment setembre, octubre. Una vegada coneguda aquesta xifra es fa arribar a totes les associacions la documentació escaient, en la que han de detallar els projectes esportius i el seu finançament per fer front a la seva planificació l'any següent.

Estem situats en els mesos octubre, novembre normalment. Un espai òptim per fer la programació d'on s'han pogut avaluar els resultats de la temporada anterior, així com el coneixement dels calendaris de les competicions i esdeveniments, tant internacionals com nacionals per l'any següent. I aquest és un punt molt important per totes les federacions.

Una vegada retornada aquesta documentació, i havent-se fet una primera avaluació des de la Secretaria d'Estat, es reuneix individualment amb cada una de les associacions esportives per conèixer de manera directa el contingut del dossier, i estem en els mesos de novembre i desembre.

Al mes de gener, és quan normalment el Consell General aprova els pressupostos de l'Estat, i el

Govern procedeix a la convocatòria pública per a la concessió de les ajudes, i les associacions complementen els dossiers de les bases.

Una vegada analitzat de manera acurada, i en el rigor de l'estudi de les sol·licituds, una per una, i sobretot amb uns criteris basats en la Llei de l'esport del nostre país, també en la Carta Europea de l'Esport, i en el Manifest de l'esport de la UNESCO, i també en unes àrees concretes, com és el funcionament en la organització de la pròpia federació, de la promoció esportiva de la competició, del nivell en els esdeveniments esportius, o de la formació, el ministeri és quan fa una proposta d'ajuts a cada una de les associacions esportives i a les respectives àrees, i el Govern és qui l'aprova definitivament.

Per tant aquests són els mateixos que fan servir com a criteris d'anàlisi dels projectes de cada associació esportiva, i aquestes qualitats en la gestió tenen de prevaler en l'atorgament de les subvencions esportives. En tot cas totes les subvencions esportives sempre tenen coneixement per escrit del desglossament de la seva subvenció per àrees en l'espai de temps més ràpid possible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, que la pregunta era curteta, però la resposta és estesa, eh, i heu de tenir en compte que pel que diuen no entenc ni el Reglament del Consell, o sigui això em costarà pair-ho. Però, bé, tot això que dieu aquí ja ho sé, i els criteris de la llei ja els conec. Precisament per això diem, i del que es queixen les federacions esportives, quan feu el pressupost, el global de subvencions el feu amb una suma de parcials que seran les que tocaran a diferents federacions. Però les federacions cada una d'elles, realment, per exemple com ha passat aquests anys, han sabut aquest any, -a l'abril-, el que els hi tocava. Clar una federació esportiva, una entitat que treballa una mica seriosament, al mes d'abril, la temporada ja la té planificada, i bona part d'aquest pressupost ja el té gastat.

Si a més, aquest any concretament, li passa com al voleibol o als escacs -per no posar d'altres noms- que té la desagradable sorpresa de veure

una retallada d'un 20%..., -Sr. ministre no em faci que no, en tot cas ja em contestarà després-, d'un 20%, i la d'escacs la conec bé amb la seva subvenció. Això si ho sap al mes de gener, o en el moment en què el Consell aprovi el pressupost, es planifica... aquí no discutiré la quantitat de les subvencions, la única cosa que dic és que com més aviat les diferents entitats esportives saben de què poden disposar, al mes de gener poden planificar la temporada i al mes d'abril ja és tard.

Repeteix, si reben el que han demanat, i han pressupostat sobre allò, doncs mira, anar fent! Si reben 20% menys, per molt que després se'ls hi prometi que a través d'educació, o no sé què, però de moment, la Federació d'Escacs, concretament rep 20% menys del que contava, al mes de gener ho farà d'una manera, i al mes d'abril ja no pot tirar enrera allò que té gastat. Per això la meua pregunta, i us demano de manera mot més concisa, per què? Ja que precisament tenim tots aquests estudis, i els resultats de la temporada anterior, etc, etc. Per què quan es presenta el pressupost al Consell General per a la seva aprovació, aquell total que no està fet de manera arbitrària sinó que imagino que està fet sumant els parcials de les diferents federacions, doncs per què no es presenten les diferents assignacions, i tothom sap des del moment de l'aprovació del pressupost amb el que podrà comptar, i per tant planificar-se la temporada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre d'Educació, Joventut i Esports.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

La veritat és que si aquesta fos la millor fórmula evidentment que ho fariem així, però no és així. Totes les federacions, com vostè m'està dient, en els mesos de la primavera, les diferents federacions, no totes treballen de la mateixa forma, per exemple quan parlem d'esports individuals, sigui atletisme sigui natació, encara estan en plena temporada. Per exemple, les federacions d'equip, sigui voleibol sigui rugbi, o futbol, estan acabant les seves activitats, i en aquell moment és molt difícil saber, per exemple, com ara passa en la de rugbi mateix, que no se sap encara en quina ubicació, quins

desplaçaments es fan. Per això és molt complicat per les federacions també fer un tancament dels seus pressupostos perquè han de fer tot el recull de la informació dels clubs, i per tant a partit d'aquí quan ells ho tenen més bé per fer-ho és a la tardor, i així es pot fer aquest seguiment.

Per l'altre costat, quan vostè em parla de la Federació del Voleibol, no és veritat que de l'any passat ha tingut una baixada, i les xifres les hi puc passar, i és així. Quan em parla de la d'escacs, que potser és aquí la quina més li preocupa, la federació és que nosaltres li donem un suport d'un 78%. Penso que és molt important, i perquè fan una bona feina. També des de la Federació d'Escacs, li vull dir, des de l'any 96 fins en aquests moments, per exemple, ha incrementat el doble, a part d'aquest any que ha tingut un decreixement de 3 milions de pessetes, que li explicaré per quins motius són.

La federació d'Escacs precisament té una llicència, té 38 llicències, i per tant jo penso que la Secretaria d'Estat d'Esports és aquesta la valoració que ha de fer.

Però també la Federació d'Escacs fa una feina excel·lent -ho he de dir, excel·lent-, pel que fa a les escoles, per exemple, 930 alumnes que fan aquesta pràctica. Però aquesta pràctica es fa en assignatures, dins d'assignatures o per exemple es fa en horari escolar no lectiu. Aquí per tant amb el president de la Federació d'Escacs vam parlar fa un any i mig, i *inclús* abans, que justament dèiem que evidentment en l'ajuda que se li fa des de Govern -que penso que és important-, i se li fa perquè fan bona feina, també s'hauria de fer com a altres federacions, per exemple tenen recursos, per exemple el que són els centres escolars o les APA, per exemple pel que és l'horari escolar no lectiu, les APA o els centres escolars hi porten diners, i per tant ajuda al funcionament de la mateixa federació.

Per tant és aquest motiu. El motiu de la Federació d'Escacs, ho torno a repetir, en tot el seu funcionament, poden fer la feina perfectament amb aquest cobrament del 78%, i l'únic per exemple que no se li ha pogut atorgar aquest any és a l'Open, perquè justament tenen subvenció, tenen jo diria, sponsors suficients per poder-ho fer, -així és com ens ho han fet arribar-, i també han hagut de prioritzar altres esdeveniments esportius, que per exemple s'han hagut de fer.

Per tant, jo li diria, si es pogués fer abans, ho fariem, perquè l'únic que pensem, almenys des

de la Secretaria d'Estat d'Esports del ministeri és buscar la solució, la millor possible per a les federacions.

Veiem que aquesta és la millor, i per tant podem fer aquest seguiment de la manera millor possible, i també diria al final per treure els diners que dóna l'Estat, poder-hi arribar de la millor manera possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot una puntualització. Jo puc conèixer millor un esport o un altre, una federació o una altra. Ho sento Sr. ministre, no li permeto dir que m'interessa més una que l'altra, i aquí estic defensant un interès particular dels escacs, o del futbol, o del rugbi. No li permeto, i per tant li demanaré si us plau que es disculpi.

Una altra cosa és que vostè sàpiga que jo conec... no, no, Sr. cap de Govern, jo no estic aquí defensant un més que l'altre. Puc conèixer un més que l'altre, punt 1.

Punt 2: s'haurà de fer explicar ben bé pel seu secretari d'Estat les converses amb les diferents federacions.

La resposta, doncs ja que em vol parlar de la d'escacs, n'hi he preparat dues pàgines, la resposta a la pregunta: per què 20% menys? Resposta: prescindiu d'un monitor. Textual i amb 25 testimonis.

Però bé, en qualsevol cas la de voleibol, vós sabeu que no és mentida, i que hi ha hagut un problema i que la sorpresa l'han tingut al mes d'abril. Jo repeteixo la meva pregunta, la única inquietud que jo manifesto aquí, en nom de les federacions amb qui he parlat, perquè quan en conec una i l'altre m'ho diu abans de venir aquí a portar la pregunta, intento parlar no pas amb totes, però amb cinc o sis directius més, tothom em diu, alguns sí que acaben la temporada en aquest moment, perquè estan planificant la següent. I tothom em diu que és molt més senzill si t'ha de tocar la mateixa quantitat, que la sàpigues al gener que no pas a l'abril, perquè a l'abril ja la tens mig gastada. I jo penso, i n'estic segur, i a més m'ho heu dit en la primera

resposta, que el Govern quan fa el seu pressupost ja sap quina quantitat destinarà a cadascú. Doncs que ho digui, amb el seu pressupost és la única cosa que demano. És tant difícil que les federacions enlloc d'esperar al març o l'abril -depèn dels anys- sàpiguen quan el pressupost nacional s'aprova, quina quantitat els hi serà assignada? A veure, perdó, si compleixen els requisits de la Llei de l'esport, evidentment, això no cal ni parlar-ne. Aquell que no ho compleix no li toca ni aquella quantitat, ni cap.

Però és tan difícil, els recursos que ja sabeu al desembre que destinareu, que ho sàpiga aquell que administra allò?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

En principi, a veure, li demanarem disculpes si en tinc, però vostè ha parlat de la Federació d'Escacs i del Voleibol, i penso que aquí s'haurien de clarificar les coses. I li dic, sí que és molt difícil. Vostè ha parlat amb 6 federacions, jo parlo doncs amb les 32. I per tant, a partir d'aquí veiem que hi ha molta dificultat, i si trobéssim una solució, i com estan fent en altres països, no estem fent altra cosa que el que s'està fent en altres països, és fer aquest seguiment, i aquest seguiment és molt difícil fer-ho en els mesos en què s'està treballant el pressupost. Si ho poguéssim fer ho fariem, i per tant en moltes federacions, encara fent-ho com ho estem fent avui tenim sorpreses en els pressupostos perquè realment surten a nivell de totes les competicions internacionals, i potser la Federació d'Escacs, -i no és perquè vull parlar-ne-, és potser la que té establert molt més tot el calendari, però totes les altres federacions, depèn molt dels programes internacionals, depèn dels resultats a finals de temporada. I els pressupostos de l'Estat quan es treballen es tenen dels pressupostos globals, de partides esportives, a nivell de pressupostos que són genèrics, però en aquell moment no tenim, perquè pensem que és molt bo fer una cura en totes les federacions, perquè tot el que són els esportistes d'élite, és un reconeixement que es fa a finals de temporada, i per tant aquestes

partides sí que fan pujar o baixar. Per tant, per ser, jo diria el més justos possibles pensem que la millor manera és aquesta que estem fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta? Passem doncs a l'última pregunta d'avui.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al Pla d'accions que té previst Govern en relació a la neteja i canalització de torrents i de rius.

Fou registrada amb el número 652-A i publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 9 de juny, va tenir lloc una forta caiguda d'aigua com a conseqüència de les pluges que van afectar el nostre país, aquest fenomen avui hem vist que té certa freqüència, sobretot en primavera.

Cada vegada que es produeixen fets com aquest, en certs indrets de la nostra geografia, com és el cas de la població de Santa Coloma, es pateixen fortes inundacions ocasionades d'esllavissades o de l'acumulació d'aigua dels torrents que desemboquen en aquella zona.

Veient com aquest fet es reproduïx molt sovint, ens porta a demanar al Govern el següent: quin pla d'accions té previst el Govern en relació a la neteja i canalització de torrents i de rius per tal d'evitar aquestes situacions que cada dia s'estan repetint amb més insistència?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de procedir a contestar la pregunta, vull fer referència al cas de Santa Coloma, i vull explicar la situació en què es troba aquest indret.

Part de la plana de Santa Coloma es troba en una quota similar a la del riu Gran Valira, la qual cosa provoca que l'escolament de les aigües de pluja s'efectua a velocitat reduïda inundant les zones més baixes.

Atès que la solució passa per millorar la xarxa de col·lectors d'una zona urbana, l'administració competent és la comunal. I segons es desprèn de les recents afirmacions en els mitjans de comunicació, del cònsol menor de la parròquia, el Pla d'urbanisme de la parròquia preveu una solució per aquesta problemàtica.

En tot cas, el ministeri ofereix tota la seva col·laboració al Comú d'Andorra la Vella per resoldre aquesta situació.

Des del 2 d'agost del 96, en què es produïa el desbordament d'aigua i d'arrossegaments en la zona del riu Aixec i dels Cortals, no tenim constància d'altres fenòmens similars als produïts el proppassat dia 8 de juny i que afecta a la zona del giratori, prop de la frontera hispano-andorrana, i a la zona del Punt de Trobada.

En aquest dia es va desencadenar una tempesta de pluja d'important intensitat, i de curta durada que va provocar que les torrenteres, Ribera, Juberrussa, Passatorrents, Cuinal, Esquirols i Fontanelles presentessin importants cabals d'aigua que van provocar inundacions a la carretera.

En el cas concret de la canal de les Esquirols, que connecta la carretera general núm. 1 a la zona del Punt de Trobada, el torrent va dipositar en la calçada un notable volum de material. Aquest material prové principalment d'un antic abocador de runes -no de l'abocador de cendres que havia estat objecte d'actuació de restauració recobrint el sòl i revegetació.

Les mesures que efectua el Govern en relació a la neteja i canalització dels torrents i rius són les següents: neteja periòdica dels transports sòlids arrossegats pels torrents en els ponts i en els desguassos de les carreteres; canalització i dies de contenció quan degut a la morfologia del torrent els estudis mostren la perillositat dels arrossegaments, i que l'única solució és efectuar

importants obres. Aquest és el cas de la canalització i dels dics de protecció del riu Aixec i dels Cortals.

Durant aquests dos últims anys, i dins del context de la zonificació geològica i geotècnica, el ministeri ha adjudicat els estudis de detalls dels corrents d'arrossegaments següents: Pal, Sant Julià de Lòria, Llorç, la Comella, i el que afecta la desviació d'Encamp.

A la vista dels resultats que s'obtinguin s'analitzarà la necessitat d'efectuar les obres de protecció tenint en compte que aquests tipus d'infraestructures comporten un impacte mediambiental elevat, per la qual cosa és necessari conjuntar adequadament, buscant l'equilibri entre el nivell de risc assumible i la protecció ambiental.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

No, agraeixo la resposta perquè d'alguna forma la rèplica anava a si hi havia un inventari dels torrents, o si hi havia un inventari dels punts conflictius que poden en algun moment, en circumstàncies excepcionals climatològiques, doncs, comportar una greu problemàtica d'inundacions o d'esllavissaments, d'obturacions d'aquestes canals, o d'aquests torrents. Però el Sr. ministre d'alguna forma ens ha exposat que, quins són els punts, bàsicament, no crec que n'hagi exclòs d'altres. I que en tot cas aquests punts es veuen ara sotmesos a un treball de tècnics per tal de determinar les mesures més adients a aplicar, i a valorar l'impacte ambiental de les mateixes.

Per tant, únicament recomanaria, doncs, que el Govern mantingui la seva sensibilitat per aquest aspecte i que quedi alerta per les eventualitats que pugui comportar-nos la climatologia adversa.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol tornar a intervenir per la dúplica?

No.

Passem a l'apartat de les repreguntes. Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ha fet referència als treballs del riu Aixec. Efectivament es noten, i crec que és una bona feina el que s'ha fet.

En el moment que hi va haver l'aiguat al que ha fet referència, es va plantejar també que el pont de la carretera nacional havia estat afectat. Està arreglat el tema que toca directament el pont?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Em parla vostè del pont que hi ha enfront del Funicamp.

Sí, només li voldria dir, aquell pont va estar controlat, i no comporta cap tipus de perill ni per la circulació de vehicles ni per la circulació de vianants. Només dir-li que aquell pont haurà d'estar modificat amb un acord que es va passar entre el Comú d'Encamp i el Govern d'Andorra per la rotonda dels Cortals d'Encamp amb la carretera general, i amb el seu pas dirimit. Llavors, quan es farà la construcció, -que aquesta construcció l'ha de fer en aquell indret, l'ha de fer el comú segons el tracte en què vam arribar, amb la corporació local i el Govern, llavors es faran les modificacions necessàries a un cap pont que sí que va tenir un petit problema, però que no revesteix cap tipus de perill de cap mena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta, s'aixeca la sessió.

Essent la última sessió del període de sessions, us desitjo unes bones vacances.

(Són les 19.10h)

ANNEX

d'Europa, (Reg. Núm. 645-A).

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 27 de juny del 2003

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa als actes vandàlics durant la revetlla de Sant Joan, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 690-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a l'estatut dels andorrans residents a Espanya, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 697-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a la presidència de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 698-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa al projecte d'estatut del personal tècnic d'ensenyament, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 699-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de juny del 2003, relativa a l'acord entre el Govern i l'associació APAPMA sobre la política de residus, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 700-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de juny del 2003, relativa a la inassistència d'Andorra a les reunions del "Comitè Director pels Drets de l'Home" del Consell

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de juny del 2003, relativa a la signatura del Conveni marc per a la protecció de les minories nacionals, (Reg. Núm. 646-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al compliment de les recomanacions del Comitè dels drets de l'infant, (Reg. Núm. 647-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de juny del 2003, relativa a la situació del personal de la Duana Andorrana, (Reg. Núm. 648-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al nou brot infeccions de gastroenteritis del mes de maig de 2003, (Reg. Núm. 649-A).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al problema plantejat entre el Centre de la Cultura Catalana i RTVA, SA per a l'enregistrament i la difusió de la Mostra de Teatre Jove, (Reg. Núm. 650-A).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa a les partides del pressupost nacional destinades a subvencions per a les federacions esportives, (Reg. Núm. 651-A).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 17 de juny del 2003, relativa al Pla d'accions que té previst Govern en relació a la neteja i canalització de torrents i de rius, (Reg. Núm. 652-A).